

Til lovforslag nr. L 289. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 18. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove

(Ensartet udbytte- og aktieavancebeskatning m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er tillige med ministerens kommentar til nogle henvendelser optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Arthur Andersen & Co., bilagsnr. 154
 Bagai, Lalit Mohan, Kalundborg, bilagsnr. 75
 Bindslev, O., Holbæk, bilagsnr. 7
 Bruun, Bonde, Skærbæk, bilagsnr. 27
 Byggeriets Arbejdsgivere, bilagsnr. 41
 Danisco, bilagsnr. 93
 Dansk Aktionærforening, bilagsnr. 13, 56 og 147
 Dansk Erhvervsgartnerforening, bilagsnr. 73
 Dansk Industri, bilagsnr. 53
 Dansk Tandlægeforening, bilagsnr. 39
 Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, bilagsnr. 6 og 125
 Det Danske Advokatsamfund, Advokatrådet, bilagsnr. 58
 Detailhandelens Fællesråd, bilagsnr. 149
 Erhvervenes Skattesekretariat, bilagsnr. 51
 Finansrådet, bilagsnr. 16
 Foreningen af Rådgivende Ingeniører, bilagsnr. 95
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, bilagsnr. 80

Fredericia Skibsproviering A/S, bilagsnr. 21
 From, Magdalene, Haderslev, bilagsnr. 40
 Garantifonden for Danske Optioner og Futures, bilagsnr. 30
 Håndværksrådet, bilagsnr. 155
 ID-Sparinvest, bilagsnr. 123
 Intax A/S, bilagsnr. 77
 Knutssøn, Bendt, Hørsholm, bilagsnr. 55
 Kompan International A/S, bilagsnr. 76
 Lego A/S, bilagsnr. 88
 Rasmussen, Poul P., Lyngby, bilagsnr. 114
 Revisionsfirmaet Albert Pedersen/ Edelbo & Dalgaard A/S, bilagsnr. 1
 Revisionsfirmaet I.K. Svendsen, statsautoriserede revisorer, bilagsnr. 31
 Revisionsfirmaet S.A. Spallou, bilagsnr. 33
 Revitax, bilagsnr. 63
 Risskov Industri, bilagsnr. 20
 Schmidt, Ole, Snekkersten, bilagsnr. 141
 Schousen, Jens, Fredericia, bilagsnr. 5
 Tax-partner Aps, bilagsnr. 24
 Tranberg Holding A/S, bilagsnr. 34
 Unimerco A/S, bilagsnr. 3
 Villjen Handel, bilagsnr. 18

Der er af skatteministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale

Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Flertallet anfører, at i regeringsgrundlaget »En ny start« blev det fastslået, at beskæftigelsen skal øges, og at der skal gennemføres en skatteomlægning, der skal nedbringe skatten af arbejdsindkomst.

Samtidig afstak regeringen en række retningslinier for skatteomlægningen.

- Det samlede økonomiske grundlag for de enkelte familier i egen bolig måtte ikke forringes.

- Den samlede omlægning skulle sikre balance – socialt og mellem de forskellige boligformer.

- Der skulle skabes sammenhæng i skattesystemet, så forskellige indkomster blev beskattet ensartet, således at omgælsmuligheder blev imødegået, således at der skabtes større enkelhed, og således at der sikredes en bedre fordeling af skattebyrden, samtidig med at retssikkerheden prioriteredes højt.

- Vægten i beskattningen skulle forskydes fra indkomstbeskatning til miljøskatter.

Flertallet konstaterer, at disse krav er opfyldt med de fremsatte lovforslag til omlægning af skattesystemet. Samtidig styrkes erhvervenes konkurrenceevne.

Med de fremsatte lovforslag tilvejebringes et skattesystem, som sikrer markant lavere skatteprocenter på alle indkomstniveauer.

Grundlaget for sænkningen af skatteprocenterne er bl.a. tilvejebragt gennem en ensartet beskattning af forskellige typer af indkomster.

Samtidig betyder den lavere, men ensartede beskattning, at bæredygtige og fornuftige investeringer, der skaber vækst og beskæftigelse, begunstiges på bekostning af ufrugtbare og rent skattemæssigt begrundede transaktioner, der alene bygger på og bæres af det tidligere skattesystems mangler og manglende sammenhæng.

Med skatteomlægningen er grundlaget skabt for et skattesystem, der skaber og understøtter forudsætningerne for ny vækst og dynamik i samfundet, hvor vi hidtil har levet med en samfundsudvikling, der i væsentlig grad var afstemt efter uhensigtsmæssige og skadelige skattemæssige overvejelser og kalkulationer.

Skatteomlægningen er både økonomisk og socialt nøje afbalanceret.

Provenuet til de markant lavere trækprocenter på alle indkomstniveauer er tilvejebragt ved hjælp af indførelse af nye grønne afgifter, ved hjælp af øremærkede arbejdsmarkedsbidrag og gennem en eliminering af misforhold og misvækster, der har muliggjort, at grupper af skattepligtige har haft mulighed for en lav skattebelastning i skærende kontrast til deres forbrugsmuligheder.

Indførelse af grønne afgifter er fulgt op af skattelettelser for lavindkomster kombineret med en forhøjelse af børnefamilieydelsen, således at de grupper, der belastes forholdsmæssigt hårdest af de grønne afgifter, kompenseres.

De helt nødvendige sænkninger af skatteprocenterne er fulgt op af en normal beskattning af hidtil skattefri eller lavt beskattede indkomster.

Med de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag er der skabt synlighed i finansieringen af præcist angivne udgiftsformål på arbejdsmarkedet.

Regeringens helt nødvendige krav om sikring af boligejernes økonomiske vilkår er indfriet. Rentefradragets værdi følger sænkningen af skatteprocenterne, og sideløbende hermed nedsættes lejeværdien. Hertil kommer mulighederne for gennem konvertering af realkreditlån at tilpasse sig det ændrede renteniveau.

Personskattelettelserne er gennemført, uden at erhvervslivets omkostninger herved er forøget.

På denne baggrund skal flertallet konkludere, at der ved gennemførelse af skatteomlægningen er sikret

- væsentlige reduktioner af skatteprocenterne af arbejdsindkomst,

- øget miljøansvarlighed i beskattningen,

- et skattesystem, der er tilpasset verden omkring os, både hvad struktur og beskattingsprocenter angår,

- et beskattningssystem, som tilvejebringer grundlaget for en ny vækst og dynamik i samfundet,

- en beskattning, som sikrer boligejernes økonomiske situation,

- og et skattesystem, som skaber sikkerhed for skatternes udvikling i de kommende år.

Flertallet opfordrer Folketingets øvrige partier, erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter, kommuner og amter samt alle øvrige gode

kræfter i det danske samfund til at deltage i det store, vanskelige og spændende projekt, det er at få skabt øget beskæftigelse, ny fremgang og dermed en »Ny kurs mod bedre tider« for alle danskere.

Regeringen har tilkendegivet følgende:

Den foreslåede ændring af beskatningen af aktieafkast betyder med den nuværende skattesats for de akkumulerende investeringsforeninger på 44,7 pct. en skærpet beskatning af afkast, der formidles via en akkumulerende investeringsforening. Regeringen finder derfor, at der er et behov for at harmonisere beskatningen af akkumulerende investeringsforeninger med den almindelige selskabsskattesats. Denne løsning giver imidlertid mulighed for spekulation i spændet mellem beskatning af kapitalafkast hos personer og beskatningen i akkumulerende investeringsforeninger. Regeringen vil på den baggrund foretage en samlet vurdering af beskatningen af akkumulerende investeringsforeninger i sammenhæng med beskatningen af de udloddende og de kontoførende investeringsforeninger og disses medlemmer med henblik på at skabe en sammenhængende og ensartet beskatning af kapitalafkast, hvad enten det optjenes via en investeringsforening eller ved direkte investering. Regeringen vil fremsætte forslag herom i den kommende folketingssamling, så det kan få virkning fra og med 1994.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkeret ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærpselser under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Sammenfattende kan det om skatteforslagene konkluderes, at skattereformen bl.a. rammer den private ejendomsret, erhvervslivet, ejerboligerne og pensionsopsparingen. Dertil

kommer, at skattetrykket hurtigt vil stige som følge af de voksende offentlige udgifter.

Mindretallet opfatter lovforslagene som et ideologisk angreb på den private ejendomsret. Balancen i ejerforholdene i dansk erhvervsliv vil blive forrykket fra individuel privateje til dominans fra store fonde. Hertil bidrager især lovforslagene om beskatning af aktie- og ejendomsavancer samt beskatning af goodwill. Regeringens ændringsforslag ændrer ikke afgørende på dette forhold.

Den private ejendomsret er selve livsnerven i det privatkapitalistiske system, som har vist sig at være alle andre systemer overlegent med hensyn til at sikre størst velfærd og velstand for hele samfundet og dets borgere.

Lovforslagene om beskatning af aktieavancer, ejendomsavancer og goodwill vil formindskede enkeltpersoners lyst til at løbe en risiko og investere i erhvervsvirksomheder. I stedet vil man foretrække passive investeringer med betydelig mindre risiko. Det privatkapitalistiske system bygger i allerhøjeste grad på, at man, hvis man løber en risiko, til gengæld har mulighed for at opnå en økonomisk gevinst. Fjerner man de økonomiske incitamenter, herunder muligheden for formuedannelse, slår man dynamikken i samfundet i stykker med tab af velstand og velfærd til følge.

Mindretallet vender sig endvidere imod den progressive beskatning af kapitalindkomst. Gennemføres regeringens lovforslag, vil der ikke længere være symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter, hvilket forekommer uheldigt og ulogisk.

Mindretallet er enig med Ligestillingsrådet, når dette i et svar til Skatteudvalget (L 283, spørgsmål 26) kritiserer reglen om, at begge ægtefællers kapitalindkomst beregnes på toppen af beregningsgrundlaget hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst.

Der er uenighed mellem regeringen og erhvervslivets organisationer om størrelsen af erhvervsbelastningen i lovforslagene, men der er ingen tvivl om, at virksomhederne bliver stærkt belastet til skade for konkurrenceevnen. Det vil trække i den forkerte retning med hensyn til beskæftigelse og arbejdsløshed. Mindretallet peger i den forbindelse især på lovforslagene om afskaffelse af udlandslempelse, varlagernedskrivning og adgangen til at henlægge til investeringsfonds samt nedsættelse af

nedskrivningsprocenten efter husdyrbesætningsloven. Desuden vil nogle af de grønne afgifter belaste erhvervenes omkostninger, hvilket også i allerhøjeste grad gælder den skærpede beskatning af personalegoder samt de stærkt forringede muligheder for fradrag for befodringsudgifter.

I stedet for at stoppe for adgangen til at henlægge til investeringsfonds bør ordningen udbygges til en egentlig konjunkturudligningsfond som foreslået af mindretallet i et konkret lovforslag, der for øjeblikket er til behandling i Folketinget.

Herved løses det problem, som mange erhvervsdrivende har med svingende indtægter. Er der ikke gode muligheder for at udjævne de svingende indtægter over årene, kommer de erhvervsdrivende til at betale en højere skat, end hvis indtægten var jævnt fordelt, hvilket naturligvis opleves som en stor uretfærdighed.

Et særligt problem er erhvervenes bidrag til de tre arbejdsmarkedsfonde specielt efter 1997.

Den kraftige erhvervsbelastning kan kun undgå at skade virksomhedernes konkurrenceevne, hvis der gennemføres en sænkning af lønniveauet, men det har ikke været muligt at forlange regeringen til at erkende dette faktum.

Mindretallet vender sig stærkt imod den nye skat, som regeringen kalder øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. I realiteten er det den gamle socialdemokratiske idé om en bruttoskat, der optræder under denne betegnelse. Bruttoskatten rammer pensionsopsparingen, selv om en sådan opsparing i allerhøjeste grad er samfundsgavnlig. Lønmodtagerne vil opleve, at der vil blive opkrævet bruttoskat også af beløb, som arbejdsgiveren indbetaler til aftalte pensionsordninger, og som lønmodtageren derfor ikke selv får udbetalt. Dette forhold medfører i øvrigt en klar forskelsbehandling mellem lønmodtagere med private pensionsordninger i forhold til lønmodtagere med ret til tjenestemandspension. Regeringens forsøg på at rette op på dette misforhold ved at foreslå en nedsættelse af tjenestemandspensionen virker krampagtigt og vil give anledning til betragtelig harme i tjenestemandskredse.

De, der sparer op til kapitalpension, bliver særlig hårdt ramt. Fradragsværdien begrænses, og det indbetalte beløb bruttobeskattes, samtidig med at skatten på udbetalingerne be-

vares uændret på 40 pct. Et helt specielt problem vil opstå for de personer, som har en ordning, hvor arbejdsgiveren indbetaler til kapitalpensionen. Disse personer vil efter regeringens forslag ikke netto kunne indbetale et beløb helt op til det fastlagte loft over den årlige indbetaling til kapitalpension (i 1993 30.000 kr.), idet forsikringselskabet skal indbetale bruttoskatten, uden at lønmodtageren får mulighed for at »fylde op« til loftet. Dette problem eksisterer ikke for personer, der selv indbetaler til kapitalpensionen.

Mindretallet finder det endvidere stærkt betænkeligt, at der med bruttoskatten introduceres en ny skatteskrue, som kan anvendes til yderligere forhøjelser af skatten på et senere tidspunkt.

Trods talrige løfter fra regeringen om det modsatte belaster skattereformen boligejerne. Nedsættelsen af lejeværdien kan slet ikke kompensere for den reducerede skattemæssige værdi af rentefradraget. Forskellen er i et svar til Skatteudvalget af skatteministeren selv opgjort til en belastning af boligejerne på 2,6 mia. kr., når reformen er fuldt gennemført.

Ejere af sommerhuse og pensionister i ejerboliger får en særlig følelig belastning, idet disse ikke får del i den i øvrigt særdeles beskedne nedsættelse af lejeværdien.

Ejerboliger kan derudover i fremtiden forventes yderligere skatteforhøjelser, hvis rentefaldet slår igennem og bevirker højere ejendomsvurderinger. Det fører til højere ejendomsskatter og en højere lejeværdi.

Unge med særlig stor gæld i forbindelse med uddannelseslån rammes hårdt af rentefradragsrettens forringelse. Regeringens henvisning til en bistandsordning for unge med store lån og lille eller ingen indtægt vil ikke komme den store del af ungdommen med det omtalte problem til gode.

Foringelsen af befodringsfradraget kombineret med forhøjelsen af benzinafgiften rammer bilisterne og skader mobiliteten på arbejdsmarkedet. Handelsrejsende og andre, der er afhængige af firmabil, rammes særlig hårdt. Forringelserne er så markante, at også bilbranchen vil blive hårdt ramt.

De ganske mange mennesker, der i forbindelse med en skilsmisse er pålagt børne- eller underholdsbidrag, rammes hårdt af begræns-

ningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

Da familier med kun én indkomst ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne, vil disse familier skulle betale mere i skat end familier med to indkomster. Dette problem, som også findes i dag, vil blive forværret af regeringens forslag. Regeringens ændringsforslag vil yderligere forstærke problemet.

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskattningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspæle i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet og de af skatteministeren under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker, at det er med særlig glæde, at mindretallet ser disse nødvendige opstramninger på aktionærbeskatningsområdet. Mindretallet beklager i øvrigt, at regeringen udelukkende har lyttet til de højtråbende aktionærer, som krævede loven lempet, mens regeringen ikke har kunnet imødekomme mindretallets ønske om at begrænse tabsfradraget for aktionærer i ikkebørsnoterede selskaber. Ingen bør således tro, at alle problemer er løst med dette forslag. Der vil hurtigt vise sig gedigne huller i beskattningssystemet først og fremmest skabt, fordi man giver tabsfradrag i anden indkomst for indehavere af ikkebørsnoterede aktier. Mindretallet håber at have eksempler herpå allerede ved 2. behandling.

For så vidt angår de af ministeren stillede ændringsforslag, forholder mindretallet sig således:

- Nr. 1: For, da ministeren lukker et hul.
- Nr. 2: For, da ministeren foretager en nødvendig præcisering.

- Nr. 4: Imod, da fondsaktier får en forbedret skattemæssig stilling.
- Nr. 5: Undlader, da der er tale om en redaktionel ændring.
- Nr. 6: Imod, da der er tale om en i forhold til det oprindelige forslag særdeles lempelig overgangsordning for hovedaktionærer.
- Nr. 7-12: Imod, da forslagene sænker skatten af aktieindkomst.
- Nr. 13: Undlader. Der er tale om en redaktionel ændring.
- Nr. 14: Imod. Ændringsforslaget sænker som følge af ændringsforslag nr. 6-12 acontoskatten for aktieudbytte fra 30 pct. til 25 pct.
- Nr. 15-17: Undlader. Der er tale om redaktionelle ændringer.
- Nr. 18: Imod. Der er tale om en væsentlig lempelse i beskattningen af mindretsaktionærer.
- Nr. 19: Imod. Forslaget er en følge af ændringsforslag nr. 6-12.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

1) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 2 a udgår nr. 1 og 2 i stk. 2, og i stedet indsættes:

- »1) at virksomheden i det sidstnævnte selskab m.v overvejende har været af finansiel karakter,
- 2) at det samlede afkast heraf er beskattet væsentlig lavere end efter danske regler, og
- 3) eventuelle udbytter fra det sidstnævnte selskab m.v samlet beskattes med en procentsats, der er væsentlig lavere end den i selskabsskattelovens § 17, stk. 1, nævnte.«

2) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 4 affattes stk. 2, 2. pkt., således:

»Ved børsnoterede aktier forstås aktier, som er noteret på en fondsbørs godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 40 i lov om Københavns Fondsbørs, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 15. januar 1992.«

Af et mindretal (SF):

3) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 4 udgår stk. 2, 3., 4. og 5. pkt.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

4) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer: »01. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af tildelte aktieretter eller tegningsretter, anses for erhvervet samtidig med den eller de moderaktier, som de nævnte aktieretter eller tegningsretter knytter sig til.«

5) I den under nr. 10 foreslåede affattelse af § 6, stk. 1, ændres i 1. pkt. »stk. 2-9« til: »stk. 2-6«, og i 2. pkt. ændres »opgørelsen« til: »afståelsen«.

6) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer: »02. Efter § 7 indsættes som ny paragraf:

»§ 7 a. Skattepligtige, der afstår aktier med fortjeneste, og hvor fortjeneste eller tab ved en eventuel afståelse af disse aktier den 18. maj 1993 skulle have været opgjort efter § 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 22. oktober 1992, som ændret ved lov nr. 1030 af 19. december 1992, kan opnå et nedslag ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste på de pågældende aktier. Tilsvarende gælder ved opgørelsen af fortjeneste på eventuelle fondsaktier eller aktieretter, som er tildelt den skattepligtige på grundlag af de pågældende aktier. Der beregnes ikke nedslag i fortjeneste på aktier omfattet af § 2 a eller § 2 c.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den pågældende alene skulle have opgjort fortjenesten i kraft af § 6, stk. 6, i den i stk. 1 nævnte lovbekendtgørelse.

Stk. 3. Nedslag efter stk. 1 beregnes med 1 pct. pr. år, den skattepligtige har ejet de pågældende aktier forud for udløbet af indkomståret 1998. Nedslaget kan højst udgøre 25 pct. Udlægges eller overdrages aktierne med skatte-

mæssig succession, jf. §§ 10 og 11, anvendes aktiernes værdi ved udlægget eller overdragelsen i stedet for afståelsessummen ved beregningen af nedslaget.

Stk. 4. Er aktierne erhvervet på forskellige tidspunkter, fordeles fortjenesten ved beregningen af nedslaget for ejertid forholdsmæssigt efter aktiernes pålydende. Afstås en del af aktierne i samme selskab, anses de først erhvervede aktier for først afstået.«

Til § 2

7) I den under *nr. 11* foreslåede § 8 a, *stk. 1*, ændres »på 30 pct.« til: »på 30 pct. for indkomstårene 1993-1995 og på 25 pct. for indkomståret 1996 og senere indkomstår.«

8) I den under *nr. 11* foreslåede § 8 a, *stk. 2*, ændres »45 pct.« til: »40 pct.«

9) I den under *nr. 11* foreslåede § 8 a, *stk. 3*, ændres »30 pct.« til: »den i *stk. 1* nævnte skatteprocent«.

10) I den under *nr. 11* foreslåede § 8 a, *stk. 5*, ændres »på 30 pct.« til: »med den i *stk. 1* nævnte procentsats«, og »45 pct.« ændres til: »den i *stk. 2* nævnte skatteprocent«.

11) Efter *nr. 12* indsættes som nyt nummer: »01. I § 15, *stk. 2*, ændres »30 pct.« til: »30 pct. for indkomstårene 1993-1995 og 25 pct. for indkomståret 1996 og senere indkomstår.«

12) I den under *nr. 14* foreslåede § 15, *stk. 4*, ændres »30 pct.« til: »den i *stk. 2* nævnte skatteprocent«, og i *stk. 5* ændres »60 pct.« til: »50 pct.«

Til § 6

13) I den under *nr. 6* foreslåede affattelse af § 33 A, *stk. 1, sidste pkt.*, ændres »ikke overstiger 100.000 kr.« til: »ikke overstiger det i aktieavancebeskatningslovens § 4, *stk. 2*, nævnte beløb reguleret efter personskattelovens § 20«, og »kursværdien af vedkommendes beholdning af børsnoterede aktier efter udlægget overstiger 100.000 kr.« ændres til: »vedkomme efter udlægget ikke opfylder betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 4, *stk. 2, 3.-4. pkt.*«

14) Efter *nr. 10* indsættes som nyt nummer: »01. I § 65, *stk. 1*, ændres »30 pct.« til: »25 pct.«

Til § 14

15) I *nr. 2* ændres »§ 15, *stk. 4*,« til: »§ 15, *stk. 5*,«.

16) I *nr. 3* ændres »§ 15, *stk. 5*,« til: »§ 15, *stk. 6*,«.

Til § 15

17) Paragraffen affattes således:

»§ 15

I konkursskatteloven, lov nr. 359 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 3*, ændres »udbytter« til: »aktieindkomst«.

2. § 11, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* I konkursindkomsten medtages endvidere 80 pct. af hvert indkomstårs aktieindkomst, der overstiger beløbsgrænserne i personskattelovens § 2 og 4.«

Til § 19

18) I *stk. 3* affattes 2. *pkt.* således:

»Valget skal træffes samlet for alle aktier i hvert selskab.«

19) Efter *stk. 6* indsættes som nye stykker:

»*Stk. 7.* Personskattelovens §§ 8 a og 15, konkursskattelovens § 11, *stk. 2*, og skattekontrollovens § 2, *stk. 7*, som affattet ved denne lov, har virkning for indkomståret 1993 for udbytteindkomst oppebåret før den 19. maj 1993.

Stk. 8. § 6, *nr. 01*, har virkning fra og med den 1. januar 1996. Har en skattepligtig med bagudforskuet indkomstår 1996 oppebåret udbytte i perioden mellem indkomstårets begyndelse og 1. januar 1996, udgør endelig skat efter personskattelovens § 8 a, *stk. 1*, og § 15, *stk. 2, 30 pct.* af denne del af aktieindkomsten. De i 1. *pkt.* nævnte udbytter anses i størst muligt omfang for at udgøre den del af aktieindkomsten for 1996, for hvilken der beregnes endelig skat.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 2 og 4-19

Provenumæssige konsekvenser.

Ændringsforslagene skønnes at medføre et provenutab på ca. 385 mio. kr. i 1994 og på ca. 485 mio. kr. i 1998 i forhold til lovforslaget.

Administrative konsekvenser.

Ændringsforslagene medfører ingen administrative konsekvenser.

Ad nr. 1

Efter lovforslagets nr. 5 ændres aktieavancebeskatningslovens § 2 a for at modvirke, at bestemmelsen kan omgås ved at indskyde et dansk holdingselskab mellem den skattepligtige person i Danmark og et lavt beskattet udenlandsk investeringsselskab. Hvis holdingselskabet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan modtage skattefri udbytter fra det lavt beskattede investeringsselskab, er der mulighed for, at den samlede beskatning af kapitalafkastet, efter at det er overført til de danske personlige aktionærer evt. ved en likvidation af holdingselskabet, bliver væsentlig lavere end beskatningen af andet kapitalafkast. Da det indgår som et led i transaktionen, at udbytter fra det udenlandske investeringsselskab kan overføres til holdingselskabet til lav beskatning eller skattefrit, foreslås, at indgrebet over for indskudte holdingselskaber begrænses til disse tilfælde.

Ved afgørelsen af, hvornår den samlede danske og evt. udenlandske skat af udbyttet fra investeringsselskabet er væsentlig lavere end efter den danske selskabsskattesats, tages udgangspunkt i praksis efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3. Efter denne bestemmelse gælder reglerne om skattefrihed for datterselskabsudbytter tilsvarende for udbytter fra udenlandske datterselskaber, såfremt beskatningen ikke i væsentlig grad afviger fra beskatningen her i landet. Som udgangspunkt anerkendes et beskatningsniveau på omkring 30 pct.

Ad nr. 2

Efter lovforslaget defineres børsnoterede aktier som aktier omfattet af lov om investeringsforeninger § 20, stk. 1. Efter bestemmelsen skal Finanstilsynet godkende børser og markeder

beliggende uden for EF. Denne godkendelsesprocedure er nu ophævet, således at det nu er op til investeringsforeningerne selv at vurdere, om der er tale om en fondsbørs eller et marked, der er offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åbent for offentligheden.

Finanstilsynet har dog fortsat en godkendelsesprocedure vedrørende de udenlandske fondsbørser, som danske børsselskaber kan handle på for egen regning, jf. lov om Københavns Fondsbørs § 40, stk. 1, nr. 2. Som vejledende norm for godkendelse ser Finanstilsynet på, om den pågældende børs er medlem eller associeret medlem af Fédération Internationale des Bourses de Valeurs, FIBV.

For at undgå afgrænsningsproblemer vedrørende, hvilke udenlandske børser der er omfattet af § 4 i aktieavancebeskatningsloven, foreslås, at afgrænsningen sker i overensstemmelse med Finanstilsynets godkendelsesprocedure efter lov om Københavns Fondsbørs.

Ad nr. 4

Efter lovforslaget skal fondsaktier erhvervet ved udnyttelse af tildelte aktieretter vedrørende aktier, der har været ejet i mindre end tre år, anses for erhvervet på tidspunktet for tildelingen af aktieretten, jf. aktieavancebeskatningslovens § 5, stk. 3, sammenholdt med aktieavancebeskatningslovens § 2. Avance ved afståelse inden tre år sker efter aktie for aktie-metoden. Dette svarer til gældende ret for mindretsaktionærer.

Når aktierne bliver mere end tre år gamle, skiftes efter lovforslaget til avanceopgørelse efter gennemsnitsmetoden, og fondsaktier, der erhverves ved udnyttelse af aktieretter tildelt på grundlag af aktier, der er mere end tre år gamle, anses for erhvervet på samme tidspunkt som moderaktien.

Der synes ikke at være nogen grund til at have forskellige regler for erhvervestidspunktet for fondsaktier, der har været ejet i henholdsvis mindre eller mere end tre år. Det foreslås derfor, at aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af tildelte aktieretter (fondsaktier) eller tegningsretter, anses for erhvervet samtidig med den eller de moderaktier, som de nævnte retter knytter sig til.

Herved opnås endvidere et mere retvisende billede af erhvervestidspunktet, idet der ved modtagelse af fondsaktier eller udnyttelse af

tegningsretter overføres en del af moderaktiens værdi til de nye aktier.

Ad nr. 5

Der er tale om en redaktionel ændring.

Ad nr. 6

Det foreslås at indføre en overgangsordning for aktionærer, der er hovedaktionærer ved lovforslagets fremsættelse, og for hvem lovforslaget uden overgangsordning ville indebære en forøget beskatning.

Overgangsordningen for hovedaktionærer foreslås tilrettelagt således, at der ikke skal foretages en værdiansættelse af hovedaktionæraktier pr. 19. maj 1993.

Den foreslåede overgangsordning er udformet på en sådan måde, at den tilskynder til, at aktionærerne lader pengene blive i selskabet i stedet for at sælge eller likvidere selskabet. Aktionærer, der ikke har udnyttet de hidtidige muligheder for at trække selskabets midler ud til lav avancebeskatning ved likvidation, vil få den største fordel af overgangsordningen.

Endvidere tages hensyn til et pensionssynspunkt i og med, at hovedaktionærer, der har ejet selskabet i en længere årrække, får en lempeligere beskatning.

Ændringsforslaget går ud på, at aktionærer, der er hovedaktionærer i et selskab den 19. maj 1993, får et nedslag i den skattepligtige avance på 1 pct. pr. år, de har ejet hovedaktionæraktierne forud for udløbet af indkomståret 1998. Der kan højest gives et nedslag på 25 pct. af avancen svarende til en ejerperiode på 25 år.

Aktier kan være erhvervet, før aktionæren blev omfattet af hovedaktionærreglerne. I så fald gives nedslaget i forhold til den fulde ejerperiode, dvs. også for perioden forud for det tidspunkt, hvor aktionæren blev hovedaktionær.

Der gives ikke nedslag vedrørende aktier, som erhverves den 19. maj 1993 eller senere. Fondsaktier og aktierretter anses for erhvervet på samme tidspunkt som moderaktien.

Er aktierne ikke erhvervet samtidigt, fordeles den nedslagsberettigede avance forholds-mæssigt efter aktiernes pålydende, idet de først erhvervede aktier anses for først afstået.

Til eksempel kan tages en hovedaktionær, der sælger aktier med en fortjeneste på 10 mio. kr. Det antages, at den pågældende har været hovedaktionær i 25 år forinden afståelsen, og

at vedkommende er gift med en ægtefælle uden aktieindkomst.

Efter de hidtil gældende regler skulle hovedaktionæren betale ca. 2,5 mio. kr. i skat.

Efter lovforslaget kan den pågældende opnå et nedslag i den skattepligtige avance på 25 pct. Det vil sige, at nedslaget udgør 2,5 mio. kr., således at den skattepligtige avance udgør 7,5 mio. kr. Dette giver en skat på

25 pct. x 63.400 kr. =	15.850 kr.
40 pct. x 7.436.600 kr. =	2.974.640 kr.
I alt	2.990.490 kr.
Effektiv beskatningsprocent =	29,90 pct.

Har den pågældende været hovedaktionær i 10 år forinden afståelsen, opnås et nedslag på 10 pct. svarende til 1 mio. kr., således at den skattepligtige avance udgør 9 mio. kr. Dette giver en skat på

25 pct. x 63.400 kr. =	15.850 kr.
40 pct. x 8.936.600 kr. =	3.574.640 kr.
I alt	3.590.490 kr.
Effektiv beskatningsprocent =	35,90 pct.

Ordningen har den fordel for hovedaktionærer, at det er hele fortjenesten, der beskattes med den lavere procent, altså også den del, der er optjent efter 19. maj 1993.

Den foreslåede overgangsordning kan indebære en lempeligere beskatning end en overgangsordning, hvor værdistigningen vedrørende perioden før den 19. maj 1993 beskattes med de gamle skattesatser, mens værdistigningen vedrørende perioden efter den 19. maj 1993 beskattes med de nye skattesatser. Hvis aktierne sælges på et senere tidspunkt og det samlede nedslag på hele avancen henføres til avancen optjent indtil den 19. maj 1993, vil beskatningen i en række tilfælde være lavere end efter de hidtil gældende regler.

Ad nr. 7-12

Efter regeringens forslag til skatteomlægning foretages en reduktion af marginalskat-ten. I sammenhæng hermed foreslås tilsvarende en nedsættelse af skatten af aktieindkomst fra 30/45 pct til 25/40 pct. Skatten på 45 pct. sænkes allerede til 40 pct. fra og med ind-

komståret 1993, mens skatten på 30 pct. sænkes til 25 pct. fra og med indkomståret 1996. Herved opnås en bedre overensstemmelse mellem den samlede skat for selskab og aktionær tilsammen set i forhold til de højeste marginalskatter for henholdsvis kapitalindkomst og personlig indkomst inklusive arbejdsmarkedsbidrag. Samtidig udgår aktieindkomsten af det vandrette skatteloft fra og med indkomståret 1993, hvilket kan give en yderligere lettelse for formueskattepligtige aktionærer, jf. det samtidigt fremsatte ændringsforslag til lovforslag nr. L 283.

Efter regeringens forslag vil den højeste marginalsattesats inkl. kirkeskat for kapitalindkomst i en gennemsnitskommune i omlægningsens slutvirkning blive 58,7 pct., og for lønindkomst 62,25 pct., når virkningen af arbejdsmarkedsbidraget indregnes.

Den samlede beskatning af aktieindkomst over 31.700 kr. vil med en selskabsskat på 34 pct. og en skat hos aktionæren på 40 pct. blive på 60,4 pct., mens den samlede beskatning af aktieindkomst under 31.700 kr. bliver på 50,5 pct. Den samlede skat på 50,5 pct. af udbytter under 31.700 kr. skal ses i sammenhæng med, at kapitalindkomst kan beskattes med 38,2-58,7 pct. og lønindkomst inkl. arbejdsmarkedsbidrag med 43,51-62,25 pct. Den samlede skat af udbytter under 31.700 kr. ligger således i midten af spændet.

Ved sammenligning af den samlede beskatning i selskabet og hos aktionæren af udloddet selskabsindkomst med beskatningen af kapitalafkast oppebåret direkte af en person, må der tages højde for, at der kan opnås en rentefordel ved, at den løbende beskatning af selskabets indtjening er markant lavere end den tilsvarende løbende beskatning hos en person, der oppebærer f.eks. renteindtægter direkte.

Ad nr. 13

Der er tale om en redaktionel ændring.

Ad nr. 14

Samtidig med at skatten på aktieindkomst under 31.700 kr. sættes ned fra 30 til 25 pct., foreslås det også at sætte den kildeskat, som selskaberne skal indeholde ved udbytteudlodningen, ned fra 30 til 25 pct. Herved opnås, at det fortsat er unødvendigt at selvangive udbytter fra selskaber, hvori der er indeholdt kilde-

skat (udbytteskat). Hvis kildeskattebeløbet ikke blev sænket fra 30 til 25 pct., skulle samtlige aktionærer uanset udbyttets størrelse fremover selvangive udbyttet med henblik på at få refunderet den for meget indeholdte udbytteskat.

Ad nr. 15-17

Der er tale om redaktionelle ændringer og konsekvensændringer.

Ad nr. 18

Efter lovforslaget får mindretsaktionærer, der fremover bliver skattepligtige, mulighed for at anvende aktiernes værdi den 19. maj 1993 i stedet for anskaffelsessummen. Derved undgås beskatning af værdistigninger opnået inden lovforslagets fremsættelse. Den skattepligtige skal efter lovforslaget træffe valget samlet for samtlige berørte aktier, herunder aktier i flere forskellige selskaber. Dog kan der frit vælges indgangsværdi for fondsaktier, tegningsrettigheder og aktieretter.

For at opnå en mere smidig håndtering af indgangsværdierne foreslås, at indgangsværdierne kun skal vælges samlet for samtlige berørte aktier i hvert enkelt selskab, således at valget for aktierne i et selskab ikke er bindende for valget af indgangsværdier for aktierne i andre selskaber. Til gengæld skal valget for hvert enkelt selskab foretages samlet for alle aktier, herunder fondsaktier, aktieretter og tegningsrettigheder samt aktier i forskellige aktieklasser.

Ad nr. 19

I forslaget til nyt stykke 7 i ikrafttrædelsesbestemmelsen præciseres, at reglerne for beskatning af aktieindkomst, herunder nedsættelsen af 45 pct.s skatten til 40 pct., også finder anvendelse for udbytteindkomst optjent i perioden inden den 19. maj 1993. Fortjeneste ved afståelse af aktier inden den 19. maj 1993 indgår i den almindelige eller særlige indkomst efter de hidtil gældende regler, og vil derfor ikke indgå i aktieindkomsten.

Nedsættelsen af procentsatsen fra 30 til 25 pct. for de udbytteudloddende selskabers indeholdelse af kildeskat (udbytteskat) kan kun ske med virkning fra en bestemt dato - den 1. januar 1996. Samtidig nedsættes den endelige skat af aktieindkomst under 31.700 kr. fra 30 til 25 pct. for indkomståret 1996. For at undgå

selvangivelsespligt med henblik på refusion af nedsættelsen af udbytteskatten for udbytter under 31.700 kr. for 1996 for personer med bagudforskudt indkomstår 1996, som i kalenderåret 1995 modtager udbytter, hvori der er indeholdt udbytteskat på 30 pct., foreslås, at den endelige skat udgør 30 pct. svarende til den indeholdte kildeskat på 30 pct.

Til nr. 3

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med mindretallets ændringsforslag til lovforslag nr. L 283. Ændringsforslagets provenu skal bruges til at finansiere de under lovforslag L 283 foreslåede ændringer.

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmnd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå og nogle skriftelige henvendelser til udvalget samt skatteministerens kommentarer til nogle henvendelser

Skatteministeriet

Departementet

Den 1. juni 1993

Revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S har i brev af 25. maj 1993 (L 289 – bilag 1) rettet henvendelse til Skatteudvalget bl.a. vedrørende L 289.

Revisionsfirmaet foreslår for det første, at lovforslagets bagatelgrænse for skattefri beholdninger af børsnoterede aktier udformes, så samlevende ægtefæller sammen har en bagatelgrænse på 200.000 kr. (1993-niveau) mod enliges bagatelgrænse på 100.000 kr. Efter lovforslaget gælder bagatelgrænsen på 100.000 kr. for samlevende ægtefællers vedkommende ægtefællernes samlede beholdning af børsnoterede aktier.

Jeg skal hertil bemærke, at ægtefæller i lovforslaget er tilgodeset ved, at progressionsgrænsen for beskatning af aktieindkomst (som er den nye fælles betegnelse for aktieavancer og den hidtidige udbytteindkomst) for ægtefæller er dobbelt så høj som for enlige. For enlige beskattes aktieindkomst under 31.700 kr. (1993-niveau) med 30 pct., mens skattesatsen for aktieindkomst herudover er 45 pct. For ægtepar er progressionsgrænsen dobbelt så høj.

Det har i øvrigt været afgørende ved fastlæggelsen af niveauet for bagatelgrænsen, at der ikke bliver taler om så store skattefri aktiebeholdninger, at der bliver mulighed for at udbyde skattearbitrage-arrangementer på grundlag heraf. En adgang til skattefri beholdninger på 200.000 kr. for ægtefæller tilgodeser ikke dette afgørende hensyn. Hvis ægtefæller skulle have en dobbelt så høj bagatelgrænse som enlige, måtte der derfor i givet fald blive tale om en grænse på 50.000 kr. for enlige og 100.000 kr. for ægtefæller.

Revisionsfirmaet anfører for det andet, at henvisningen i lovforslagets § 1, stk. 10, til »stk. 2-9« rettelig bør være »stk. 2-6«, da der efter lovforslaget alene resterer stykkerne 1-6. Jeg er enig heri, og vil i et ændringsforslag foreslå henvisningen rettet.

Revisionsfirmaet foreslår for det tredje, at der i lovforslaget indføres en særlig overgangsregel for hovedaktionærer.

Revisionsfirmaet anfører, at hovedaktionærer efter forslaget behandles urimeligt, idet den samlede beskatning af selskabets indkomst ifølge revisionsfirmaet nu vil blive mellem 67 pct. og 72½ pct., idet selskabets indkomst er beskattet med 40-50 pct.

Jeg skal hertil bemærke, at det er en urealistisk forudsætning, at hele selskabets indtjening skulle være beskattet med 40-50 pct. Selskabsskattesatsen udgjorde kun i indkomstårene 1985 til 1989 50 pct. I de fleste tilfælde vil derfor alene en begrænset del af selskabets indtjening være beskattet med 50 pct. Indtil indkomståret 1979 og fra og med indkomståret 1991 har selskabsskatten desuden været under 40 pct. Reelt har skattesatserne været endnu lavere end de formelle, på grund af selskabers sene skattebetaling indtil indførelsen af acontokat for selskaber.

Der bliver derfor ikke tale om samlede skattesatser af en størrelse som anført af revisionsfirmaet. Der bliver nærmere tale om en samlet skattesats, som svarer til beskatningen af personer, som har drevet deres virksomhed i personligt regi. Jeg har vanskeligt ved at se grundelsen for, at personer, som driver deres virksomhed i selskabsform, skal beskattes lempeligere end personer, som driver deres virksomhed i personligt regi.

Det bærende i revisionsfirmaets forslag om en særlig overgangsordning for hovedaktionæraktier er, at den del af en hovedaktionærfortjeneste, som vedrører perioden inden den 19. maj 1993, fortsat alene må beskattes med den indtil den 19. maj 1993 gældende skattesats.

I lovforslaget er derimod anvendt den traditionelt anvendte overgangsmodel for beskatning af kapitalgevinster, som har været anvendt af skiftende regeringer. Det vil sige, at

lovforslaget har virkning for realisering af fortjenester, som finder sted efter lovforslagets fremsættelse den 19. maj 1993. I tilfælde, hvor aktieavancer ved lovforslaget bringes fra skattefrihed til beskatning, gives adgang til at anvende aktiernes værdi den 19. maj 1993 (indgangsværdier) i stedet for de faktiske anskaffelsessummer. Det er tilfældet for mindretalsaktier.

Der gives derimod ikke indgangsværdier for aktieavancer, som i forvejen er inddraget under beskatning, så lovforslaget alene medfører en ændring af skattesatsen. Det gælder hovedaktionæraktier. Her opgøres fremtidige fortjenester på grundlag af de oprindelige anskaffelsessummer.

- KV-regeringen anvendte samme overgangsmodel i L 10 fremsat den 27. december 1990. I lovforslaget forhøjedes den laveste skattesats for hovedaktionæravancer fra 25 til 30 pct. uden indgangsværdier eller særlige overgangsregler i øvrigt.
- Også ved forhøjelserne af skattesatsen for særlig indkomst i 1971 og 1972 anvendte først VKR-regeringen og siden den socialdemokratiske regering denne overgangsmodel. Skattesatsen for bl.a. aktieavancer blev dengang forhøjet fra først 30 til 40 pct. og året efter fra 40 til 50 pct.
- Problemstillingen, om skattesatsforhøjelser også bør have virkning for den del af en endnu ikke realiseret fortjeneste, som vedrører perioden forud for forhøjelsen, er ikke kun aktuell i forbindelse med de skattesatser og speciallove, som specifikt vedrører kapitalgevinster. Forhøjelser af de almindelige kommunale og statslige skattesatser har fuldstændig samme virkning, i det omfang kapitalgevinster beskattes som almindelig indkomst og ikke særlig indkomst. Det gælder f.eks. kursgevinster på sortstemplede obligationer og fremmedmøntede obligationer, fortjeneste ved afståelse af aktier efter mindre end tre års ejertid, fortjeneste ved salg af næringsaktier – herunder håndværkeraktier – og fortjeneste ved salg af næringsjendomme.

Hver eneste forhøjelse af en kommunal eller statslig skatteprocent har forhøjet beskatningen af endnu ikke realiserede kapitalgevinster – også af den del af gevinsten, som vedrører perioden forud for forhøjelsen. Der

er aldrig i sådanne tilfælde givet indgangsværdier.

- Forhøjelsen af selskabsskattesatsen fra 40 til 50 pct. under firkløverregeringen i 1985 havde ligeledes samme virkning for kapitalgevinster hos selskaber. Beskatningen blev uden indgangsværdier øget også for skattepligtige salg af aktiver i selskaber. Som eksempler kan nævnes salg af fremmedmøntede obligationer m.v., salg af ejendomme inden 7 år, salg af aktier inden 3 år, salg af driftsmidler, salg af immaterielle aktiver (bortset fra goodwill) og salg af næringsaktiver.

En adgang for hovedaktionærer til at lade den hidtidige værdistigning i selskabet beskatte efter den hidtil gældende skattesats vil være en uheldig fortsættelse af incitamentet til at trække kapitalen ud af selskaber. Det vil være en fastholdelse af den manglende neutralitet mellem beskatningen af løn, udbytte og aktieavance med selskabstømminger og solvente likvidationer til følge.

Opretholdes hovedaktionærers adgang til at trække den hidtidige værdistigning ud af selskabet til en lempeligere beskatning end beskatningen af udbytte, vil det ikke som foreslået i L 289 være muligt at ophæve holdingreglerne, hvis formål netop er at værne udbyttebeskatningen. Det er et meget betydningsfuldt element i L 289, at holdingreglerne kan foreslås ophævet som en konsekvens af, at der foreslås en ensartet og fælles beskatning af udbytte og aktieavance. Holdingreglerne hører til blandt skattelovgivningens sværest tilgængelige regelsæt, og volder fortsat erhvervsdrivende advokater og revisorer ubehagelige overraskelser.

Tilslutter man sig det synspunkt, at skattesatser ikke må hæves med virkning for endnu ikke realiserede avancer, som vedrører perioden forud, vil der være tale om indførelse af en ny tradition med meget vidtrækkende konsekvenser.

I så fald skal der ved hver ændring af de kommunale eller statslige skatteprocenter foretages en beregningsmæssig opdeling af urealiserede fortjenester og tab, så den del af de endnu ikke realiserede fortjenester, som vedrører perioden forud, kan beskattes efter den hidtil gældende skattesats. Opdelingen skal også foretages ved nedsættelser af skattesatser, dels af rimelighedshensyn, dels fordi man ved

nedsættelser sænker fradragsværdien for urealiserede tab.

Den beregningsmæssige opdeling af fortjenester og tab forudsætter ved hver skattesatsændring en værdiansættelse af samtlige skattepligtiges berørte aktiver og passiver. Der vil blive tale om en næsten uoverskuelig værdiansættelses- og beregningsopgave specielt i de kommuner, hvor den kommunale skatteprocent hyppigt ændres.

For en lang række aktiver så som unoterede aktier, goodwill, patentretter, forfatter- og kunstnerretter, mønster- og varemærkeretter samt retten ifølge udbytte-, forpagtnings- og lejekontrakter vil værdiansættelsen i de fleste tilfælde alene kunne foretages ved individuelt syn og skøn. I praksis må sådanne syn- og skønsforretninger nødvendigvis skulle gennemføres i en lang række tilfælde, hvor der ved en senere afståelse slet ikke bliver nogen fortjeneste til beskatning eller noget tab til fradrag. Det skyldes, at det ikke på det senere afståelsestidspunkt vil være muligt at vurdere værdierne tilbage i tiden.

Der vil i givet fald være tale om et vedvarende meget stort antal værdiansættelser, som i en lang række tilfælde senere vil vise sig at være uden betydning, når der ved en senere afståelse ikke bliver nogen fortjeneste eller noget tab.

Det princip, som i givet fald skulle føre til anvendelse af indgangsværdier ved forhøjelser af skattesatser, må i givet fald også indebære, at f.eks. forhøjelser af grundskyldspromiller alene kan have virkning for fremtidige værdistigninger. Grundens værdi på tidspunktet for forhøjelsen skulle så fortsat kun pålægges den hidtidige ejendomsskat, mens alene værdistigninger derudover kan pålægges en højere skattesats.

Sammenfattende for dette spørgsmål kan jeg konstatere, at der vil være tale om et ganske nyt princip, hvis skattesatser ikke længere kan ændres med virkning for fremtidige realiseringer af fortjenester. Overgangsmodellen i regeringens forslag svarer på dette punkt nøje til det førnævnte lovforslag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsatte den 27. december 1990. Hvis ændringer i skattesatser ikke længere kan foretages med virkning for fremtidige realiseringer af fortjenester, vil æn-

dringer i de almindelige kommunale og statslige skatteprocenter ikke længere kunne foretages uden et meget omfattende værdiansættelses- og beregningsarbejde vedrørende samtlige skattepligtiges berørte aktiver og passiver.

Revisionsfirmaet spørger for det fjerde i forbindelse med lovforslagets overgangsregler, om en bindende forhåndsbesked efter lov om bindende forhåndsbesked om skatte spørgsmål m.v. efter min opfattelse vil blive krævet, hvis en skattepligtig for unoterede aktier ønsker en anden værdi end aktiernes anskaffelsessum eller skattekurs lagt til grund ved en senere aktieavancebeskatning.

Dette er ikke tilfældet. Adgangen til at søge bindende forhåndsbesked er såvel generelt som i denne særlige forbindelse et tilbud til den skattepligtige. En skattepligtig, som ikke søger bindende forhåndsbesked om handelsværdien pr. 19. maj 1993 for unoterede aktier, er på ingen måde afskåret fra senere at godtgøre, at en given værdi udgjorde aktiernes handelsværdi.

Det vil imidlertid efter min opfattelse kunne være en fordel for den skattepligtige allerede nu at opnå vished for, hvilken værdi ligningsmyndighederne vil anerkende som aktiernes handelsværdi. Loven om bindende forhåndsbesked er derfor efter min opfattelse et godt tilbud til den skattepligtige i denne forbindelse.

Revisionsfirmaet ønsker endelig, at det i forbindelse med lovforslaget fastlægges, at en vurdering af unoterede aktiers handelsværdi foretaget af den personkreds som kan vælges som vurderingsmænd i forbindelse med konkurslovens tvangsakkordinstitut, skal kunne lægges til grund som indgangsværdier for en senere aktieavancebeskatning.

Jeg skal hertil bemærke, at ligningsmyndighederne er bekendt med at fastlægge unoterede aktiers handelsværdier. Bl.a. ved gaveoverdragelse af unoterede aktier skal aktiernes handelsværdi fastlægges og anvendes ved aktieavancebeskatningen. Det vil efter min opfattelse ikke være rigtigt i forbindelse med lovforslaget at fastlægge særlige regler for fastlæggelse af unoterede aktiers handelsværdier. Dette må følge de almindelige regler herfor.

FINANSRÅDET

Den 2. juni 1993

L 289 – Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove. (Ensartet udbytte- og aktieavancebeskatning m.v.)

I forbindelse med regeringens udspil til strukturreformer og styrket beskæftigelse »Ny kurs mod bedre tider« har skatteministeren fremsat L 289.

Finansrådet har i skrivelse af 2. juni 1993 til Folketingets Skatteudvalg udtrykt en overvejende positiv holdning til regeringens udspil. Imidlertid finder Finansrådet anledning til at påpege visse uhensigtsmæssigheder og konsekvenser i enkelte konkrete lovforslag.

L 289 – forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove. (Ensartet udbytte- og aktieavancebeskatning m.v.), som har til formål at gennemføre en ensartet og sammenhængende beskatning af fortjeneste og tab på aktier og udbytte af aktier, giver Finansrådet anledning til at fremsætte følgende bemærkninger:

Vedrørende lovforslagets § 1 – ændring af aktieavancebeskatningsloven

De foreslåede ændringer i aktieavancebeskatningslovens § 4 indebærer en ophævelse af den hidtidige 3-års-regel, hvorefter mindretalsaktionærers eventuelle fortjeneste ved afståelse efter 3 år er skattefri.

Finansrådet skal fraråde den foreslåede ophævelse af 3-års-reglen, idet dette uanset den foreslåede 100.000 kr.s grænse vil medføre en formindsket interesse for at investere i dansk erhvervsliv, med deraf følgende manglende muligheder for erhvervslivets styrkelse af sit kapitalgrundlag.

En styrkelse af kapitalgrundlaget vil som overvejende hovedregel være eneste mulighed for, at en virksomhed kan ekspandere og dermed skabe øget vækst i samfundet.

Hvis Folketinget – uanset konsekvenserne – ophæver 3-års-reglen, finder Finansrådet, at den i lovforslaget indeholdte grænse på 100.000 kr. er for lavt sat.

Det skal i den forbindelse tages i betragtning, at medarbejderaktier vil blive omfattet af 100.000 kr.s grænsen. Disse aktier vil den enkelte aktieejers end ikke kunne disponere over, idet disse er båndlagt i 5 år. Medarbejderaktier bør således i hvert fald i båndlæggelsesperioden være undtaget fra grænsen. I modsat fald må interessen for medarbejderaktier, herunder henset til den øgede beskatning, forventes at falde. For at hindre dette er Finansrådet af den opfattelse, at lovforslagets overgangsregel § 19, stk. 4, bør gøres permanent, således at medarbejderen kan anvende aktiernes handelsværdi ved båndlæggelsens ophør i stedet for anskaffelsessummen.

Finansrådet har ved sine bemærkninger vedrørende 100.000 kr.s grænsen forudsat, at aktier omfattet af pensionsordninger ikke er omfattet af grænsen.

Finansrådet skal understrege, at det findes urimeligt, at en ægtefælles eventuelle beholdning af børsnoterede aktier skal medregnes under 100.000 kr.s grænsen. Finansrådet finder, at ægtefæller skal betragtes som selvstændige skattesubjekter, jf. princippet i lovforslagets § 2, nr. 11, vedrørende personskatteovens § 8 a, hvorfor hver ægtefælle må have adgang til at råde over en aktiebeholdning på 100.000 kr., herunder have adgang til at overføre en uudnyttet grænse til den anden ægtefælle.

Endelig skal Finansrådet vedrørende 100.000 kr.s grænsen påpege, at den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 7 er særdeles kompliceret og vil give anledning til store administrative problemer, hvilket igen som ovenfor nævnt, vil mindske investorernes lyst til at investere i dansk erhvervsliv.

Det findes unødigt kompliceret, at der ved aktieporteføljer skal skelnes mellem alderen på de enkelte aktier, idet aktier med en ejertid

på under 3 år skal opgøres efter FIFO-princippet, men aktier med en ejertid over 3 år skal opgøres efter gennemsnitsprincippet. Dette er en komplikation, som ikke tilgodeser lovens formål.

Hertil kommer den ganske urimelige situation, at en aktieejer vil kunne blive beskattet at en fiktiv gevinst. Denne situation kan f.eks. opstå, hvis en aktionær erhverver aktier på et tidspunkt, hvor beholdningen ikke overstiger 100.000 kr., men ved et senere aktiekøb bliver omfattet af de nye regler. Herved bliver aktionæren skattepligtig af aktierne fra det første aktiekøb. Som skattemæssig anskaffelseskurs anvendes kursen på det tidspunkt, hvor den samlede beholdning overstiger 100.000 kr. Såfremt denne kurs er lavere end den egentlige anskaffelseskurs, kan der blive tale om beskatning af en fiktiv gevinst.

Den foreslåede ændring, hvorefter den hidtidige sondring mellem hovedaktionærer og mindretalsaktionærer afskaffes, må give Finansrådet anledning til afstandtagen, hvilket i særdeleshed skyldes den stærkt øgede beskatning af de hidtidige hovedaktionærer samt manglende overgangsregler.

Vedrørende lovforslagets § 2 – ændring af personskatteloven

Ved den foreslåede ændring af personskattelovens § 2 indføres en ny fællesbetegnelse – aktieindkomst – for aktieudbytter og aktieavance.

De foreslåede ændringer i personskatteloven vil indebære en forøget beskatning af investeringer i investeringsforeninger. Finansrådet skal i det hele tilslutte sig de af Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation fremsatte bemærkninger i skrivelse af 27. maj 1993 til Folketingets Skatteudvalg.

Den foreslåede ændring af blandt andet personskattelovens § 8 a vil indebære, at skattepligtig fortjeneste og fradragsberettigede tab ved afståelsen af aktier tre år eller mere efter erhvervelsen som hovedregel bliver aktieindkomst.

Forslaget medfører, at summen af udbytter og aktiegevinster op til 31.700 kr. (1993) beskattes med 30 pct., mens overskydende beløb beskattes med 45 pct.

Finansrådet er af hensyn til investorernes lyst til at investere i dansk erhvervsliv af den

opfattelse, at beløbsgrænsen på 31.700 kr. bør hæves.

Samtidig må Finansrådet for så vidt angår de hidtidige hovedaktionærer tage afstand fra, at der ikke er fastsat overgangsregler. De ændrede beskatningsregler vil således medføre, at skatteprocenten vil stige fra 25 pct. til 78 pct. for langt hovedparten af de hidtidige hovedaktionærer. Hertil må føjes, at virksomheden allerede har betalt skat af samme midler. Konsekvensen er således, at de ejere, som har ladet deres kapital stå i virksomheden, straffes, mens virksomhedsejere, som »har tømt egenkapitalen ud af virksomheden«, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, er blevet tilgodeset. Alene af den årsag bør der fastsættes lempelige overgangsregler.

Finansrådet skal på baggrund heraf foreslå, at der indføres overgangsregler, således at alene kursværdistigninger efter 19. maj 1993 vil blive beskattet. Værdiansættelsen kan f.eks. ske ud fra samme principper som ved emigration. De hidtidige bestemmelser om beskatning kan eventuelt bibeholdes for værdistigninger frem til 19. maj 1993.

Det bemærkes, at lovforslagets ændringer vedrørende noterede aktier også kommer til at gælde »almindelige« værdipapirer som f.eks. noterede aktier, hvori der i almindelighed foregår omsætning på markedet eller i noterede afdelinger i investeringsforeningerne. De markeds-mæssige konsekvenser for disse værdipapirer er vanskelige at overskue.

Vedrørende lovforslagets § 3 – ændring af ligningsloven

Finansrådet har ikke særskilte bemærkninger til de foreslåede ændringer. Der henvises til Finansrådets bemærkninger i øvrigt.

Vedrørende lovforslagets § 4 – ændring af selskabsskatteloven

Vedrørende de foreslåede ændringer for beskatningen af udloddende investeringsforeningsbeviser skal Finansrådet i det hele tilslutte sig de af Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation fremsatte bemærkninger i skrivelse af 27. maj 1993 til Folketingets Skatteudvalg.

Den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 13, stk. 4, indebærer, at udbyttet af aktier, som er omfattet af aktieavancebeskatnings-

Bilag til bet. o. lovf. vedr. fortjeneste ved afståelse af aktier m.m.

lovens § 3, skal medregnes 100 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Finansrådet må tage afstand herfra, idet den foreslåede bestemmelse indebærer en skærpet beskatning af aktieudbytter hos pengeinstitutter. Med den foreslåede ophævelse vil der blive tale om en reel og fuld dobbeltbeskatning af pengeinstitutter. Ophævelsen af 66 pct.s grænsen vil således ramme beskatningen af aktieudbytte i pengeinstitutterne urimeligt hårdt.

Finansrådet skal i øvrigt tage afstand fra bemærkningerne til forslaget hvoraf fremgår, at ændringen bl.a. er en følge af, at »Denne værnsregel har vist sig uhyre vanskelig at praktisere tilfredsstillende for pengeinstitutters næringsaktier, idet pengeinstitutter ofte opgør aktieavancer efter et lagerprincip«. Finansrådet skal således oplyse, at der på et møde mellem Skattedepartementet og Finansrådet den 2. april 1993 blev udfærdiget en model, som løste de hidtil uafklarede problemer tilfredsstillende.

Vedrørende lovforslagets §§ 5-15

Finansrådet har ingen direkte bemærkninger.

Vedrørende lovforslagets § 16 – Ændring af lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger

Finansrådet skal i det hele tilslutte sig de af Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation fremsatte bemærkninger i skrivelse af 27. maj 1993 til Folketingets Skatteudvalg.

Vedrørende lovforslagets §§ 17-18

Finansrådet har ingen direkte bemærkninger.

Vedrørende lovforslagets § 19 – Ikrafttrædelse og overgangsregler

Finansrådet skal endnu engang understrege vigtigheden af, at der indføres overgangsregler for de nuværende hovedaktionærer.

Finansrådet skal generelt advare mod de konsekvenser, der følger af lovforslaget. En øget beskatning af danske investorer og virksomhedsejere vil kunne få særdeles alvorlige konsekvenser for danske virksomheder, som i forvejen befinder sig i en vanskelig økonomisk situation.

Såfremt lovforslaget gennemføres uden væsentlige ændringer, forudser Finansrådet behov for en snarlig revision.

RISSKOV INDUSTRI

Sindalsvej 7, 8240 Risskov, Danmark

Den 26. maj 1993

Jeg henvender mig til Dem, da Folketinget i de næste uger skal fastlægge de vilkår, på hvilke vort erhvervsliv i fremtiden skal finansieres. Det vil få stor betydning for, hvem der kommer til at styre erhvervslivets udvikling, og hvem der kommer til at eje det. Jeg håber, De vil tage dette brevs budskab med i Deres overvejelser, når De endeligt tager stilling.

De sidste dages diskussion om skattereforment har drejet sig om beskatning af firmabiler, parcelhusejernes situation i 1998 osv. Alle disse forhold kan være vigtige nok, men der er en overset minoritet i hele denne debat, det er de danske virksomheder og deres private danske aktionærer.

Jeg vil gerne med dette brev gøre Dem opmærksom på nogle måske utilsigtede konsekvenser i forbindelse med gennemførelsen af den nye skattereform.

Virksomhedernes finansieringsomkostninger til aktiekapital forhøjes væsentligt i forhold til udlandet

Kravet til egenkapitalens forrentning forøges drastisk med gennemførelsen af de nye regler for beskatning af fortjenester ved aktieafståelser.

Når et børsnoteret aktieselskab (eller et privatejet) skal tiltrække frisk egenkapital til nyinvesteringer og vækst, kræver aktionærerne, at de har udsigt til et afkast (udbytte og værditilvækst), der både dækker den risiko, aktionæren løber ved investeringen, og den rente, man ellers kunne få ved at sætte pengene i banken eller i obligationer.

En forringelse af de private danske aktionærers skattemæssige stilling vil medføre, at kravet til afkast bliver større, så man efter skat opnår det samme som tidligere. Kan et tilfredsstillende afkast ikke opnås, vil aktionærerne ikke være villige til at stille risikovillig kapital til virksomhederne.

Alle erkender i dag, at en væsentlig forudsætning for at skabe danske arbejdspladser er, at det danske lønniveau ligger på niveau med vore samhandelspartneres. Ved et ukonkurren-

cedygtigt lønniveau »siver« arbejdspladserne til udlandet i form af, at nyinvesteringer i arbejdspladser sker uden for Danmark, hhv. danske virksomheder mister markedsandele.

På samme måde har prisen på kapital stor betydning for virksomhedernes konkurrenceevne. Jo mere villige aktionærerne er til at stille aktiekapital til rådighed for selskaberne, jo billigere bliver denne kapital.

Konsekvensen af de nye regler bliver højere omkostninger for aktieselskaberne, idet aktiekapital er den billigste kapital, man kan råde over – den »koster« jo kun noget (udbytte), hvis det går godt. I den forbindelse hjælper det intet, at kapitaltilførselsafgiften reduceres til ½ pct.; kapitaltilførselsafgift betales kun én gang. Fremmedkapital skal forrentes hver dag.

Hvorfor skal udenlandske aktionærer i danske firmaer beskattes lempeligere end danske aktionærer?

Bag de flestes investeringer i aktier ligger, bortset fra den (meget væsentlige) store glæde ved at sætte ting i gang og se en virksomhed vokse, også ønsket om en gang at konstatere en gevinst.

I udlandet er der ingen eller en meget beskedent beskatning af fortjenester ved aktieafståelse, uanset om man ejer danske eller andre aktier. Indførelse i Danmark af beskatning af fortjeneste ved aktieafståelse efter mere end 3 års ejertid for danske mindretalsaktionærer hhv. skærpelse af beskatningen af »langsigtede« danske hovedaktionærer fra 25 pct. til 45 pct. (og totalt 65,9 pct., hvis 38 pct. selskabsskat medregnes, dvs. højere end det nye skatteloft) har kun den ene effekt, at udlændinge nu har større udbytte af at investere i danske aktier/virksomheder end vi danskere.

Danske aktieselskaber arbejder under stort set rimelige skatteregler, og fortjenester på aktier fremkommer selvsagt – set i et længere forløb – fra det, der er tilovers af virksomhedens overskud efter, at skatten er betalt til den danske stat. At tale om »skattefrie« gevinster er derfor direkte vildledende og fejlagtigt.

Bliver Danmark en filial-nation?

Store dele af kapitalgrundlaget for dansk erhvervsliv hentes hos de private aktionærer. Set ud fra et nationalt dansk synspunkt må vi arbejde for, at den størst mulige andel af danske virksomheder ejes af aktionærer, hvis udgangspunkt er dansk. Vi skal ikke begrænse udlændinges adgang til at deltage i danske virksomheder, vi behøver inspirationen udefra, men uden en betydelig dansk ejerandel risikerer Danmark at udvikle sig til en »filial«-nation. En stærk dansk kreds af aktionærer vil sikre, at beslutninger i danske virksomheder ikke alene træffes ud fra »kolde« driftsøkonomiske hensyn, men også ud fra andre mere nationalt prægede hensyn, f.eks. når det afgøres, hvor en virksomheds hovedkontor, design- eller forskningsafdeling skal placeres.

Med de nye regler vil det, jf. omstændene, være billigere for aktieselskaberne (især de store) at tegne ny aktiekapital hos udlændinge, de skal jo ikke betale 45 pct. i skat af fortjenesten.

Danmark har behov for en gruppe stærke og villige nationale aktionærer. Styrken opnås kun ved at tilbyde vore borgere »konkurrence-dygtige« vilkår for investering i aktier.

Skal danske aktionærer behandles lempeligere end lønmodtagere?

Ud fra en social vurdering vil det være vanskeligt at argumentere herfor.

Den af Mogens Lykketoft indførte og hidtil gældende lov om beskatning af fortjeneste på aktier var et fornuftigt kompromis. Begrundelsen for den gamle lov var, så vidt man kunne forstå på Mogens Lykketoft dengang, at der var behov for større vilje hos private investorer til at stille kapital til rådighed for erhvervslivet.

Alle har i de seneste år oplevet, at det er forbundet med stor risiko at investere i aktieselskaber, og mange har tabt store beløb (endda uden ret til at fradrage tabet i indkomsten). Mister de private aktionærer nu udsigten til en lempelig beskatning, hvis det lykkes at gøre en god investering, så vil den kilde til kapitalfremskaffelse sikkert tørre ud, og selskaberne må ty til fremmedkapital, der koster renter og forringer soliditeten.

En stor del af diskussionen om skattereformen føres ud fra fordelingspolitiske synspunkter, hvilket selvfølgelig spiller en stor rolle. Alt-så den sædvanlige kamp for en del af »kagen«.

Lad os skabe forudsætningerne for, at »kagen«, der skal fordeles, bliver størst mulig, og at virksomhederne vokser og skaber flest mulige arbejdspladser.

Forslaget til ændring i loven om beskatning af aktieavance forekommer at være en selektiv forfølgelse af de nationale økonomiske beslutningstagere/investorer i den private sektor, som skal omsætte optimismen til virkelighed. Det bliver »kagen« ikke større af.

Mit håb er, at jeg med dette brev kan motivere Dem til at sikre, at den danske »kage« bliver størst mulig. Bagefter kan vi så diskutere, hvordan den skal fordeles.

Spørgsmål 27:

Mener ministeren ikke, at reglen i lovforslagets § 4, stk. 2, vil være svær at administrere? Burde man ikke i stedet indføre en grænse på f.eks. 65.000 kr., forstået således, at avance under denne grænse indenfor en periode på f.eks. 4 år ikke beskattes, og burde en sådan grænse ikke omfatte alle aktionærer?

Svar:

Lovforslaget indeholder en bagatelgrænse, således at personers fortjenester og tab på beholdninger af børsnoterede aktier, som ikke indenfor de seneste tre år har oversteget 100.000 kr., er uden skattemæssige konsekvenser, når aktien afstås mindst tre år efter erhvervelsen.

Denne model sikrer, at småaktionærer, som i antal udgør langt den overvejende del af personaktionærene, overhovedet ikke skal foretage beregninger af gevinster og tab og ikke skal holde styr på anskaffelsessummer for deres aktier, når blot aktierne har været ejet i tre år.

Indførte man alternativt som foreslået i spørgsmålet en skattefri bundgrænse, som angår avancernes størrelse, ville alle småaktionærer skulle holde styr på dokumentation for deres anskaffelsessummer, uanset om de formeligt aldrig vil skulle beskattes. Dette skyldes, at det aldrig kan udelukkes, at der på et senere tidspunkt vil blive tale om en avance, som overstiger den skattefri bundgrænse.

Den foreslåede bagatelgrænse knyttet til aktiebeholdningens størrelse må således anses for en betydelig administrativ fordel for såvel hovedparten af personaktionærene som for

skattemyndighederne set i forhold til en bundgrænse knyttet til aktieavancerens størrelse.

Spørgsmål 26:

Hvorledes skal aktionærer i selskaber, der er trådt i likvidation den 19. maj 1993 uden at være endeligt opløst, beskattes?

Svar:

Efter lovforslaget behandles aktieafståelser efter de foreslåede regler, når aktierne afstås den 19. maj 1993 eller senere.

Når aktieafståelsen sker ved selskabets likvidation, anses aktierne normalt for afstået ved afmeldelsen af selskabet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Ved rettidig afmelding, dvs. inden 14 dage efter, at det endelige likvidationsregnskab er godkendt af generalforsamlingen, kan selskabet anses for endeligt opløst – og aktierne for afstået – ved den afsluttende generalforsamling.

Under en likvidation bevarer aktionærerne den fulde kontrol over selskabet. Aktionærerne kan således på et hvilket som helst tidspunkt indtil selskabets endelige opløsning beslutte at ophæve likvidationen. Først når likvidationen er uigenkaldelig, kan afståelse af aktierne anses at have fundet sted.

I tilfælde, hvor et selskab ikke var endeligt opløst den 19. maj 1993, beskattes aktionærerne således efter de foreslåede regler.

Hvad angår et eventuelt tabsfradrag, må fradraget ligeledes afvente selskabets endelige opløsning, medmindre det på et tidspunkt forinden selskabets endelige opløsning må anses for dokumenteret, at likvidationen vil blive sluttet uden udlodning af likvidationsprovenu.

Spørgsmål 34:

Udvalget anmoder om ministerens kommentar til vedlagte artikel fra Børsen af 3. juni 1993: »Aktieskatteforslag er rent lotteri«.

Ministeren bedes endvidere begrunde, hvorfor lovforslaget lægger op til forskellig beskatning af samme avance.

Svar:

Jeg må sige, at nogle af eksemplerne i den pågældende artikel virker voldsomt fortegnede. Dette har tilsyneladende været nødvendigt for at nå frem til artiklens konklusioner.

I eksempel 1 stiger en aktie således fra 5.000 kr. til 99.000 kr. eller med knap *1.900 pct.* på 3 år og 1 dag.

I eksempel 2 stiger en aktie fra 7.000 kr. til 120.000 kr. eller med godt *1.600 pct.* på 2 år og 1 måned.

Skulle disse helt urealistiske forudsætninger tages for gode varer, er det vel aktiemarkedet og ikke regeringens forslag, der har karakter af rent lotteri. Så slemt står det ikke til med regeringens forslag – og heller ikke med aktiemarkedet.

Eksempel 5 er ikke urealistisk, men dog heller ikke typisk. Her er der tale om en stigning på 300 pct. på knapt 1 år.

På baggrund af disse eksempler når artiklen frem til den misvisende konklusion, at regeringens forslag skulle ramme tilfældigt og uretfærdigt.

Lovforslagets forskellige beskatning af beløbmæssigt ens aktiefortjenester er en følge af regeringens ønske om at friholde det overvejende flertal af personaktionærer for beskatning. Dette er praktisk begrundet, da hovedparten af personaktionærerne ikke har aktiebeholdninger af væsentlig betydning.

Med det nævnte formål at friholde det overvejende flertal af personaktionærer for beskatning indeholder forslaget en bagatelgrænse. Bagatelgrænsen går ud på, at børsnoterede aktier i en aktiebeholdning, som ikke overstiger 100.000 kr. i kursværdi, kan afstås uden skattemæssige konsekvenser, når afståelsen sker mindst 3 år efter erhvervelsen.

Det ligger med andre ord i dette system, at de fortjenester og tab, man kan opnå ved salg efter tre år fra beholdninger under 100.000 kr., ikke kommer skatteopgørelsen ved. Nogle vil have fortjenester, og nogle vil have tab, som ikke vil få betydning for skattebetalingen. Det har jeg ingen problemer med. Beløbsgrænsen på 100.000 kr. sikrer, at der i alle realistiske eksempler kun bliver tale om begrænsede beløb. Der vil derimod ikke som hidtil skattefrit kunne opnås helt ubegrænset store fortjenester.

Det er ikke særegent for den foreslåede aktieavancebeskatning, at en indkomst af en given størrelse kan blive beskattet forskelligt afhængigt af den skattepligtiges forhold. Det er faktisk karakteristisk for vores skattesystem. Som et eksempel kan nævnes, at skatten af en

lønindkomst på 25.000 kr. efter gældende regler svinger fra 0 kr., hvis den skattepligtige ikke har anden indkomst og dermed ikke har udnyttet sit personfradrag, til godt 17.000 kr., hvis den skattepligtige betaler 6 og 12 pct.-skatter.

Samme effekt ville gøre sig gældende, hvis forslaget til aktieavancebeskatning i stedet indeholdt et skattefrit bundfradrag i den opgjorte avance.

Uanset om et skattesystem indeholder skattefrie bundfradrag, bagatelgrænser eller progressionsgrænser vil en indkomst af en given størrelse blive beskattet forskelligt afhængigt af den skattepligtiges forhold. Dette gælder ikke kun for aktieavancer, men for fortjenester eller indkomster af enhver art.

Spørgsmål 2:

Under henvisning til vedlagte 3 artikler i Børsen den 27. maj 1993 udbedes ministerens bemærkninger, herunder om ministeren kan bekræfte, at det forholder sig som i artiklerne anført.

Ministeren bedes fremsende udkast til ændrede overgangsregler, hvorved de beskrevne urimeligheder kan undgås.

Svar:

Der er flere punkter i artiklerne, som jeg ikke kan bekræfte.

Det hævdes i artiklerne, at den foreslåede forhøjelse af beskatningen af fortjenester på hovedaktionæraktier har forringet virksomhedernes egenkapitalgrundlag, når den anskues efter beskatning.

Jeg er ganske uenig i denne betragtning. Vi har hidtil haft et beskatningssystem for aktieavancer, som har tilskyndet til at likvidere solvente selskaber og trække kapitalen ud af selskaberne. Det forhold gøres der efter forslaget op med. Efter forslaget opnås ingen lempeligere beskatning ved at likvidere selskabet. Dette vil medvirke til at styrke kapitalgrundlaget i virksomhederne.

Det anføres, at de samlede satser for hovedaktionærens beskatning vil blive fordoblet fra 36,3 pct. til 63,7 pct.

Jeg kan genkende satsen på 63,7 pct. Det er den samlede beskatning af en selskabsindkomst, når selskabet beskattes med 34 pct. og overføres til aktionæren af de resterende 66

pct. af selskabets indkomst beskattes med 45 pct.

De 36,3 pct. er derimod formentlig en trykfejl og udgør ikke den tilsvarende samlede beskatning efter de hidtidige regler. Den samlede beskatning efter de hidtidige regler med 34 pct. i selskabsskat og 25 pct.s beskatning hos aktionæren udgør 50,5 pct. Betragtes som i artiklen de samlede skattesatser, sker der ikke nogen fordobling som anført, men en stigning fra 50,5 til 63,7 pct.

Også med hensyn til spørgsmålet om valg af såkaldte indgangsværdier for mindretalsaktier i unoterede selskaber indeholder artiklerne faktuelle fejl.

Mindretalsaktier bringes ved lovforslaget fra skattefrihed til beskatning. Forslaget giver derfor den skattepligtige mulighed for at anvende aktiernes handelsværdi den 19. maj 1993 i stedet for den faktiske anskaffelsessum.

Det anføres i denne forbindelse, at hvis den skattepligtige ønsker at anvende aktiernes skattekurs den 19. maj 1993 som udtryk for aktiernes handelsværdi denne dato, bliver der tale om skattekursen baseret på 1991-regnskabet.

Dette er ikke korrekt. Skattekursen på en given dato beregnes altid på grundlag af regnskabet for det senest afsluttede indkomstår. Er der mindre end 1 måned til afslutningen af indværende indkomstår, anvendes oven i købet det kommende regnskab. For selskaber med kalenderårsregnskab anvendes således 1992-regnskabet. For selskaber, hvis indkomstår slutter mellem den 1. januar 1993 og 18. juni 1993, anvendes et endnu nyere regnskab. For selskaber, hvis indkomstår slutter mellem den 2. april og 18. juni, bliver der tale om 1993-regnskabet.

Det anføres i artiklen, at de fleste vil anvende en anden handelsværdi end skattekursen, men at de vil få problemer med at bevise denne handelsværdi.

Jeg er ikke uenig i første del af det anførte. Aktionærer i unoterede selskaber, som i årevis er sluppet billigere i formueskat, fordi de beregnede skattekurser ofte er væsentligt lavere end aktiernes reelle værdi, vil nu pludselig insistere på, at skattekurserne er for lave.

Jeg mener derimod ikke, der er grundlag for at hævde, at der generelt skulle blive problemer med at få en anden værdi end skattekur-

sen anerkendt som aktiernes handelsværdi. Hvis der foreligger en sagkyndig vurdering af aktiernes værdi, vil denne indgå som et væsentligt element i skattemyndighedernes skøn, såfremt der ikke kan rejses kritik af vurderingen i relation til de anvendte forudsætninger og metoder m.v., herunder af vurderingsmandens sagkyndighed og uvildighed i den konkrete situation.

Det er korrekt, at beskatningen af hovedaktionærer stiger efter lovforslaget. Hovedaktionærer er dog ikke i alle tilfælde som anført i artiklerne den gruppe blandt aktionærer, som rammes hårdest. Aktieavance hos mindretalsaktionærer med store aktieporteføljer stiger fra skattefrihed til 30/45 pct.s beskatning, mens hovedaktionærer stiger fra 25 til 30/45 pct.s beskatning. Mindretalsaktionærer får i modsætning til hovedaktionærer indgangsværdier, men dette har ikke nogen særlig betydning, hvis der ikke er nogen væsentlig urealiseret værdistigning den 19. maj 1993. I det tilfælde skærpes beskatningen faktisk mindre for hovedaktionærer end for mindretalsaktionærer.

Det bør i det hele taget bemærkes, at den foreslåede beskatning af aktionærer blot indebærer, at personer, som driver deres virksomhed i selskabsform, nogenlunde kommer til at betale samme skat som personer, som driver deres virksomhed i personligt regi. Specielt for mindre indkomster kan der dog være variationer som følge af, at der er tale om to forskellige beskatningsformer. Jeg har vanskeligt ved at se

begrundelsen for, at de to typer erhvervsdrivende ikke skulle beskattes ens.

Det er endelig ikke korrekt som i artiklerne hævdet af Niels Chr. Steen fra revisionsfirmaet Ernst & Young, at lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser repræsenterer en hidtil uhørt lovgivningsform.

Som jeg grundigt har påvist i mine bemærkninger af 1. juni 1993 til en henvendelse til Skatteudvalget fra revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S, svarer lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser til de bestemmelser, skiftende regeringer hidtil har benyttet i tilsvarende situationer. De seneste eksempler har været KV-regeringens lovforslag om skærpet hovedaktionærbeskatning i 1990, skærpelsen af aktieavancebeskatningslovens § 2 b i 1990 under KVR-regeringen, indførelsen af samme bestemmelse i 1987 mod firkløverregeringens stemmer samt forhøjelsen af selskabsskattesatsen fra 40 til 50 pct. i 1985 under firkløverregeringen.

Den af regeringen foreslåede ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse er faktisk lempeligere end ved forhøjelsen af selskabsskattesatsen i 1985. Forhøjelsen af selskabsskattesatsen skærpede også avancebeskatningen med virkning også for afståelser, som var foretaget inden lovforslagets fremsættelse.

Hvad angår spørgerens ønske om udkast til ændrede overgangsregler, skal jeg tillade mig at henvise til mit kommende svar på spørgsmål 35 (L 289 – bilag 29).

REVITAX

Frederiksgade 1
1265 København K
Telefon 33 91 22 01
Giro 4 52 91 54
Telefax 33 91 38 01
Den 7. juni 1993

Aktier

I betænkningen fra den 1. oktober 1992 fra Personskatteudvalget foreslås beskatningen af kapitalgevinster, herunder aktieavancer, skærpet, så disse gevinster beskattes på niveau med anden indkomst. En række hovedaktionærer, som ønskede at være på den sikre side, og hvor de erhvervsmæssige hensyn gjorde det muligt, har derfor i god tid inden den 19. maj 1993 enten solgt deres aktier eller likvideret selskabet til 25 pct.s beskatning.

En overgangsregel som den regeringen har foreslået, vil derfor dels være en ikke særligt velbegrunderet forskelsbehandling mellem forskellige aktieejere, dels medvirke til, at skatteyderne i fremtiden i højere grad tilskyndes til at foretage transaktioner, der alene sigter mod at undgå at blive fanget af urimelige overgangsregler, som ikke tager hensyn til de erhvervsmæssige realiteter.

Overgangsregelns tilfældigheder illustreres yderligere af den situation, hvor en påbegyndt likvidation af helt andre årsager end skattemæssige ikke har kunnet afsluttes den 18. maj 1993.

Regeringens henvisning til L 10 fra december 1990 holder ikke, da der her alene var tale om en stigning fra 25 pct. til 30 pct. og ikke som denne gang med eksempler på stigning fra 25 pct. til 78 pct. Bevares de foreslåede ikrafttrædelsesregler, rammes alene den, som har indordnet sig under en 25 pct.s beskatning, hvorimod de kreative bliver tilgodeset i form af indgangsværdier.

Principielt er der efter vor opfattelse tre modeller til overgangsregler, hvis der tages udgangspunkt i hovedaktionæraktierne.

1. Indgangsværdi pr. 19. maj på linie med andre aktionærer.
2. En udsættelse af aktieindkomstbegrebet til indkomståret 1994, hvilket i øvrigt meget kunne tale for. Herved vil man give aktionærerne mulighed for at tage stilling til, om man vælger en likviditetsbelastning nu eller hellere vil udskyde beskatningen til senere. Denne model svarer til goodwill og aktieændringerne først i firserne. Hvis man politisk vil modvirke, at virksomhederne direkte kommer til at betale skatten, skal holdingreglerne selvfølgelig heller ikke afskaffes før indkomståret 1994. Modellens bagside er naturligvis, at det er en alt eller intet-løsning.
3. Den sidste model giver mange forligsmuligheder, hvilket måske ikke er så dårligt i dagens Danmark, da man jo kan ændre på tallene i vores eksempel.

Tages der udgangspunkt i aktier, der pr. 18/5-1993 har været ejet i over 7 år (25 pct.), skal for eksempel 60 pct. af fortjenesten medtages i 1993, 70 pct. af fortjenesten i 1994 osv. Herved vil man nå de 45 pct. i 1997 med følgende procenter:

	Af fortjenesten	I skat
1993	60	27,0
1994	70	31,5
1995	80	36,0
1996	90	40,5
1997	100	45,0

Hvis ejertiden er mindre end 7 år, men mere end 6 år, er procenterne følgende:

	Af fortjenesten	I skat
1993	70	31,5
1994	80	36,0
1995	90	40,5
1996	100	45,0

Hvis ejertiden er mindre end 6 år, men mere end 5 år, er procenterne følgende:

	Af fortjenesten	I skat
1993	80	36,0
1994	90	40,5
1995	100	45,0
osv.		

Ovenstående model giver ingen ligningsmæssige problemer og ingen vurderingsmæssige problemer.

Goodwill

Den ovenfor foreslåede model egner sig måske endnu bedre til goodwill, hvor værdiansættelsesproblemerne er langt større end på aktieområdet.

I modsætning til andre er vi af den opfattelse, at de nuværende goodwillværdier ikke kan opretholdes i almindelighed, da man har finansieret disse ved 7-10 årige gældsbreve, hvor nu $\frac{2}{3}$ skal erlægges kontant. Bankernes lyst til at finansiere virksomhedernes immaterielle aktiver er meget behersket.

Det vil være en lille hjælp, hvis erhververen kunne afskrive beløbet over 5 år, ligesom i vore nabolande, hvilket i øvrigt vil imødegå nogle virksomhedsflytninger bort fra Danmark.

Følgende procenter kunne anvendes til en overgangsordning:

	Af fortjenesten	I skat (for personer)
1993	40	27,2
1994	50	32,5
1995	60	38,1
1996	70	42,7
1997	80	48,0
1998	90	52,2
1999	100	58,0

Leasing

Reglerne skal selvfølgelig ramme overskuds-selskaberne. Passiv virksomhed skal vel også med ligesom for personer, det vil sige, at man fremover ikke kan fjerne overskuddet ved køb af en leasingkontrakt den 30/12.

En regel som den foreslåede er således tilstrækkelig, hvis den alene gælder anskaffelsen af aktiver, som ikke indgår i den ordinære drift. Det kan selvfølgelig ikke være meningen at ramme vognmandens lastbil, vaskeriejers vaskemaskine osv.

Der vil naturligvis opstå fortolkningstvivl, da for eksempel udlejning af vaskemaskine juridisk er salg af tjenesteydelse, ligesom gruskørsel osv. Endvidere vil virksomhedernes omkostninger stige, for den manglende afskrivning kan kun væltes over på lejeren af kopimaskine m.v.

Ovennævnte er kun det aftalte input, der selvfølgelig kan udbygges og raffineres.

Skatteministeriet,
Departementet,
Den 10. juni 1993

Steen Dahl Poulsen, Risskov Industri, Sindalsvej 7, 8240 Risskov, har i brev af 26. maj 1993 (L 289 – bilag 20) rettet henvendelse til Skatteudvalget vedrørende L 289.

Steen Dahl Poulsen anfører, at lovforslaget vil gøre det uinteressant for danskere at investere i danske aktiver/virksomheder med det resultat, at Danmark risikerer at blive en filialnation, hvor danske virksomheder er ejet af udlændinge.

Den grundlæggende idé bag lovforslaget er, at beskatning af aktieavance og udbytte lige-stilles. Dette er ved forslaget gennemført ved at integrere beskatningen af aktieavancer i de gældende regler for beskatning af udbytteindkomst. Det er rigtigt, at resultatet heraf fremtræder som en skærpelse af beskatningen af aktieavancer. Jeg er dog ikke enig i, at den forhøjelse, lovforslaget indebærer for aktionærer med unoterede aktier og aktionærer med en beholdning af børsnoterede aktier på over 100.000 kr. i kursværdi, på nogen måde vil kunne få de meget vidtrækkende konsekvenser, som Steen Dahl Poulsen fremmaner. Der er efter min opfattelse ikke belæg for, at de foreslåede regler for personaktionærer i noget betydende omfang skulle kunne ændre aktiekurserne i Danmark, og lovforslaget giver derfor ikke udlændinge noget øget incitament til at købe danske aktier.

Spørgsmål 17:

I hvilke andre lande i den Europæiske Union beskatter man aktieavancer med tilsvarende strengthed som foreslået i lovforslaget?

Svar:

Spørgsmålet er besvaret på baggrund af det, der er blevet oplyst af EF-landenes finansministerier.

EF-landene er opdelt i 3 kategorier. Den første kategori er lande, der generelt beskatter med en tilsvarende/yderligere strengthed. Kategori 2 er lande, der beskatter mildere for personer, men med tilsvarende/yderligere streng-

hed for selskaber. Den tredje kategori er lande, der generelt beskatter med mindre strengthed.

EF-lande, der generelt beskatter med tilsvarende/yderligere strengthed:

Irland beskatter enhver fortjeneste med 40 pct., dog beskattes personer ikke af de første 1.000 pund (ca. = 9.300 kr.). Fortjeneste, der skyldes inflation beskattes ikke.

I *England* sondres der mellem avancer realiseret af henholdsvis personer og selskaber.

Personer betaler almindelig indkomstskat af aktieavancer. Denne er progressiv med 2 satser på 25 pct. og 40 pct. Kapitalgevinster under 5.800 pund (ca. = 55.000 kr.) er fritaget for beskatning.

For selskaber indgår aktieavancer i den almindelige selskabsindkomst. Selskabsskatten er 33 pct., dog kun 25 pct., såfremt indkomsten er under 250.000 pund (ca. = 1,9 mio. kr.). Der er ingen skattefri bundgrænse.

For alle gevinster gælder, at de er renset for inflation.

EF-lande, der beskatter med mindre strengthed for så vidt angår personer, men for selskaber med tilsvarende/yderligere strengthed.

Tyskland sondrer også mellem gevinster realiseret af henholdsvis personer og selskaber.

Avancer for personer på aktier ejet mindre end 6 måneder er almindelig indkomst og beskattes med fra 19 pct. til 53 pct.

Såfremt aktierne har været ejet i mere end 6 måneder er avancen skattefri. Kapitalgevinster på under 1.000 mark (ca. = 4.000 kr.) er altid skattefri.

Selskaber betaler almindelig selskabsskat af aktieavancer. Denne er 50 pct. ved ikke udloddet overskud og 36 pct. ved udloddet overskud. Der er ingen bundgrænse.

I *Portugal* beskattes personers aktieavancer for aktier ejet mere end 24 måneder ikke. Ved gevinster på aktier ejet under 24 måneder er halvdelen af fortjenesten skattepligtig og beskattes med enten 10 pct. eller indregnes i den almindelige indkomst. Selskabers aktieavancer beskattes som almindelig indkomst med 39 pct.

Holland sonderer også mellem avancer realiseret af henholdsvis personer og selskaber.

Personer beskattes ikke af aktieavancer, medmindre der besiddes mere end 33 pct. af aktierne i selskabet. Da beskattes fortjenesten med 20 pct.

Selskaber beskattes altid af aktieavancer som en del af selskabets indkomst med 40 pct. (dog kun 35 pct., såfremt årets fortjeneste overstiger 250.000 gylden – ca. = 825.000 kr.).

I *Frankrig* beskattes personer af aktieavancer såfremt de i løbet af et indkomstår har haft en nettofortjeneste på over 316.900 FF (1991-tal, ca. = 350.000 kr.) eller hvis der er tale om holdingafståelse. Ved dette forstås en person, der alene eller sammen med sin familie indenfor de sidste 5 år har besiddet mindst 25 pct. af aktierne i selskabet. I disse 2 tilfælde beskattes fortjenesten med 18 pct. I øvrige tilfælde er gevinsten ikke skattepligtig.

Ved selskaber sondres der mellem afståelser, hvor aktierne har været ejet under 2 år, og tilfælde, hvor de har været ejet mere end 2 år. I det første tilfælde beskattes gevinsten med 34 pct. I den anden situation beskattes fortjenesten med 18 pct., hvis pengene hensættes til en investeringsreservekonto. Hvis pengene udloddes derfra, beskattes de med yderligere 16 pct., altså i alt 34 pct.

EF-lande, der generelt beskatter med mindre strengthed:

Belgiske personer betaler som udgangspunkt ikke aktieavanceskat, medmindre en person, der indenfor de sidste 5 år har ejet mere end 25 pct. af aktierne i et belgisk firma, sælger disse aktier til et udenlandsk selskab. Så beskattes evt. fortjeneste med 16,5 pct.

Selskaber beskattes med 41 pct. af aktiegevinster. Såfremt ejertiden er mere end 5 år, beskattes dog kun med 19,5 pct.

Også *Luxemburg* differentierer mellem personer og selskaber.

Personer, der har ejet aktierne over 6 måneder, beskattes ikke af gevinsten. Såfremt aktierne har været ejet under 6 måneder, beskattes avancen med 50 pct., dog beskattes holdingoverdragelser kun med 25 pct.

Selskaber beskattes af aktieavancer som en del af selskabsindkomsten med 39 pct. Ved holdingoverdragelser (25 pct. af aktierne i selskabet) eller ved overdragelser af aktier til en

værdi på over 250 mio. Lfr. (ca. = 40 mio. kr.) er gevinsten dog skattefri.

Det har desværre ikke været muligt at få tilstrækkelige oplysninger om beskatningen af aktieavancer i *Grækenland, Italien og Spanien*.

Spørgsmål 20:

Der bedes om en summarisk oversigt over aktieavancebeskatningen (grænsebeløb og beskatningsprocent) for hvert af følgende lande: Norge, Finland, Sverige, Tyskland, England, Frankrig, Spanien, Italien, Østrig, Polen, Tjekkiet og Ungarn.

Svar:

Spørgsmålet er besvaret på baggrund af, hvad der er oplyst af finansministerierne i EF-landene og de nordiske lande. Ved de østeuropæiske lande er oplysningerne tilvejebragt af de respektive danske ambassader.

Norge: Der sondres ikke mellem selskaber og personer. Der er intet skattefrit grænsebeløb. Alle gevinster beskattes med 28 pct.

Finland: Der sondres ikke mellem selskaber og personer. Der er intet skattefrit grænsebeløb. Alle gevinster beskattes med 25 pct.

Sverige: Der sondres mellem personer og selskaber. Personer beskattes med 25 pct. af gevinsten. Der er intet skattefrit grænsebeløb.

Selskaber beskattes med 30 pct. af gevinsten. Der er intet skattefrit grænsebeløb.

Tyskland: Se besvarelsen af spørgsmål 17.

Frankrig: Se besvarelsen af spørgsmål 17.

England: Se besvarelsen af spørgsmål 17.

Østrig: Der sondres mellem personer og selskaber. Der er intet skattefrit grænsebeløb for selskaber. Fortjeneste beskattes med 30 pct.

Polen: Aktieavancer beskattes ikke. Der er på nuværende tidspunkt kun 16 firmaer, som er sat på aktier.

Tjekkiet: Der sondres ikke mellem personer og selskaber. Der er intet skattefrit grænsebeløb. Fortjenester beskattes med 25 pct.

Ungarn: Der sondres mellem personer og selskaber. For personer beskattes gevinster med 20 pct. Der er intet skattefrit grænsebeløb.

Selskaber betaler almindelig selskabskat, 40 pct., af fortjenester. Der er intet skattefrit grænsebeløb.

Det har desværre ikke været muligt at få oplysninger om grænsebeløb og beskatningsprocenter i *Spanien og Italien*.

Skatteministeriet,
Departementet,
Den 11. juni 1993

Dansk Aktionærforening ved formand Børge Mannov har ved brev af 1. juni 1993 (L 289 – bilag 13) rettet henvendelse til Skatteudvalget.

Dansk Aktionærforening er særlig kritisk over for, hvilken betydning forslaget vil have på aktiekurserne og de børsnoterede selskabers økonomiske fundament, og i tilknytning hertil kritiseres forslagets bemærkninger for ikke at uddybe disse forhold. Dernæst mener foreningen, at beskatningen er urimelig over for aktionærer, der besidder børsnoterede aktier.

Indledningsvis skal jeg bemærke, at forslagets betydning for aktiemarkedet begrænser sig til personlige aktionærer. Beskatningen ændres ikke for selskaber og realrenteafgiftspligtige samt aktier i pensionsopsparing – for eksempel kapitalpensionsdepot eller puljeordning.

Ifølge lovmodellen – der på dette område er behæftet med stor usikkerhed – havde personer ultimo 1991 aktier med en samlet kursværdi i størrelsesordenen 100 mia. kr. Heraf udgør hovedaktionæraktier knap halvdelen. Hovedaktionæraktierne er i alt væsentligt unoterede aktier og således uden betydning for aktiemarkedet. Private besad således ultimo 1991 minoritetsaktier til en værdi af ca. 50 mia. kr. Langt størstedelen heraf var givetvis børsnoterede aktier, men også unoterede aktier i de såkaldte 5-mandselskaber – der er stiftet alene med henblik på udnyttelse af 3-årsreglen – indgår.

Privates beholdning af børsnoterede aktier må derfor ultimo 1991 skønnes at have været under 50 mia. kr. i kursværdi.

Beskatningen af børsnoterede aktier ejet under tre år foreslås ikke ændret. Der foreligger ingen oplysninger om aktieporteføljens »aldersfordeling«; uden kendskab hertil eller indikatorer for private aktiebeholdningers omsætningshastighed er det ikke muligt at kvantificere denne aktiemasse.

På baggrund af ovenstående kan der fremføres følgende bud på, hvilken børsnoterede aktiemasse der kan tænkes berørt af de foreslåede regler:

Klart under 50 mia. kr. (ultimo 1991-niveau). En ukendt – men nok ret beskeden – del heraf er udenlandske aktier. Hertil kommer, at aktier svarende til 5-6 mia. kr. ikke berøres som følge af friholdelsen af mindre beholdninger.

Den samlede kursværdi af danske aktier noteret på Københavns Fondsbørs var ultimo 1991 284 mia. kr.

En forsigtig konklusion må herefter være, at de foreslåede aktieavancebeskatningsregler berører klart mindre end 20 pct. af den børsnoterede aktiemasse.

Den dominerende investeringsgruppe på det danske aktiemarked er de realrenteafgiftspligtige institutionelle investorer. Brutto ejer denne gruppe over en tredjedel af de samlede aktieporteføljer. Men da en række af de øvrige investorgrupper – f.eks. fonde knyttet til bestemte selskaber – ikke placerer aktivt og kontinuerligt i markedet, tegner de realrenteafgiftspligtige institutionelle investorer sig for en væsentlig større del af de aktive placeringer, som er afgørende for kursdannelsen.

Ophævelsen af avancebeskatningsfriheden for aktieporteføljer over bundgrænsen ejet i tre år eller derover påvirker ikke de realrenteafgiftspligtige institutionelle investorer, som fortsat vil have en stærk tilskyndelse til at placere i aktier for at undgå realrenteafgift. I det omfang ophævelsen af skattefrihed for privates aktieavancer medfører netto-frasalgs af aktier blandt disse investorer, vil det være i de realrenteafgiftspligtige investorers interesse at købe disse porteføljer.

Dernæst vil den foreslåede adgang til omlægning af højtforrentede kontantlån til lavere forrentede lån (L 291) skabe et væsentligt behov for reinvestering hos de indfrieede kredito-

rer (obligationsejere), som på grund af det historisk lave renteniveau vil tendere mod øget reinvestering i aktier.

Alene disse forhold tilsiger, at aktiekurserne ikke kan forventes at blive påvirket i væsentlig grad ved en ophævelse af skattefriheden for aktieavancer for personer.

Hertil kommer, at der efter gældende regler ikke er skattefrihed for aktier afstået inden tre års ejertid. Den del af aktiemarkedet, der vil påvirkes af ophævelsen af skattefriheden efter tre års ejertid, ligger således klart under de anførte 20 pct. Det skyldes for det første, at der findes aktører på markedet, som trods skattefriheden efter tre år placerer med en kortere tidshorizont. Disse spekulative arrangementer påvirkes ikke. For det andet er det i visse situationer et incitament til at sælge porteføljer, der har været ejet i under tre år. Det mest åbenlyse eksempel er investorer, som påregner eller har haft et kurstab på et givent papir. De vil sælge enten for at undgå yderligere tab eller for at kunne udnytte kurstabet ved modregning i realiserede aktieavancer, der er skattepligtige. For det tredje er der private investorer, som placerer ganske langsigtet og typisk ikke er aktive markedsdeltagere.

Tilbage står således en begrænset gruppe private investorer, hvis dispositioner kan blive påvirket af ophævelsen af skattefriheden. De kan blive påvirket, fordi deres forventning vil være en nettokursgevinst på deres porteføljer, og med beskatning heraf vil det forventede efter skat-afkast blive mindre. Men ophævelsen af skattefriheden indebærer samtidig, at risikoen bliver mindre, fordi gevinster beskattes og tab kan fradrages i tilsvarende gevinster. Reduktionen af risikoen vil modvirke, men ikke eliminere det negative incitament til placering i aktier ved at ophæve skattefriheden.

Set i forhold til det samlede aktiemarked og de dominerende investorgrupper er der dog ikke tale om forhold, der kan forventes at påvirke kursdannelsen eller erhvervslivets finansieringsforhold nævneværdigt.

I øvrigt kan nævnes, at den gældende skattefrihed indebærer en indlåsnings effekt, idet aktierne på grund af skattereglerne tenderer mod ikke at blive handlet inden for tre års ejertid, selv om markedsforholdene måtte tilsige salg.

I tilknytning til foreningens forslag om ophævelse af aktieomsætningsafgiften kan jeg

oplyse, at afgiften i L 290 foreslås halveret fra 1 pct. til 0,5 pct. Nedsættelsen af omsætningsafgiften vil virke positivt på omsætningen. Den samlede effekt af afgiftsnedsættelsen og bortfaldet af skattefriheden efter tre år og dermed af førnævnte indlåsnings effekt må antages at tendere mod øget omsætning.

På denne baggrund må jeg tage afstand fra foreningens bombastiske udsagn om forslaget negative effekt på aktiekurserne og de børsnoterede selskabers finansieringsforhold, som jeg finder savner sagligt belæg.

Der er således heller intet belæg for, at udenlandske investorer i øget omfang vil overtage danske virksomheder som følge af forslaget.

Dansk Aktionærforening kommer slet ikke ind på muligheden for at anvende værdien den 19. maj 1993 i stedet for anskaffelsessummen ved avanceopgørelsen. Herved kan allerede optjente avancer friholdes for den foreslåede beskatning, hvilket tillige åbner mulighed for, at investorerne kan genoverveje deres investeringspolitik og eventuelt sælge ud af beholdningen uden skattemæssige konsekvenser.

Endvidere lægger foreningen nogle beskatningsprocenter til grund, som ikke er i overensstemmelse med forslaget. Det nævnes flere steder, at selskabsbeskatning sker med 38 pct. Beskatningen af selskaber sker imidlertid med 34 pct. Hvis selskabet ikke vælger acontoskatteordningen beskattes dog med 38 pct., men til gengæld opnås en væsentlig rentefordel som følge af skattens sene forfaldstidspunkt. Dernæst anføres det, at avancen for den enkelte aktieejers beskattes med op til 68 pct. Dette er ikke korrekt. Efter forslaget beskattes avancen efter de gældende satser for udbytte. Det vil sige med 30 pct. af avancer under kr. 31.700 (1993-niveau) og med 45 pct. af avancen herover. Der er således slet ikke tale om en beskatning i et omfang som forudsat af foreningen. Det er måske derfor, at foreningen mener, at Danmark nu vil få verdens hårdeste aktieavancebeskatning.

Til dette sidste vil jeg i øvrigt bemærke, at ved en sammenligning mellem aktieavancebeskatningen i forskellige lande er det væsentligt at have for øje, at avancebeskatningen i andre lande – ligesom i Danmark – udgør en integreret del af det enkelte lands beskatningssystem. En sammenligning af enkeltelementer i vidt

forskellige beskatningssystemer giver derfor ikke umiddelbart grundlag for konklusioner.

På baggrund af ovennævnte forhold og regeringens grundholdning om, at al indkomst bør beskattes, også selv om der er tale om indkomst fra aktier, mener jeg ikke, at forslaget indebærer en urimelig behandling af private aktionærer.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at det ikke har været muligt at indhente en udtalelse fra Københavns Fondsbørs, jf. spørgsmål 19 (L 289 – bilag 8) inden for den af udvalget angivne frist. Udtalelsen vil blive fremsendt til Skatteudvalget med Økonomiministeriets kommentar hurtigst muligt.

Spørgsmål 36:

Er det en korrekt teoretisk økonomisk antagelse, at strengere beskatning af aktieavancer i et land, alt andet lige, fører til kapitalflugt og investering i aktier i andre lande med lavere aktieavancebeskatning, og hvilke økonomiske teorier peger herpå?

Svar:

Efter regeringens forslag beskattes privates aktieavancer af såvel danske som udenlandske aktier. Aktieavancer beskattes således ikke ved kilden, og der vil derfor ikke opstå incitamenter for danske private investorer til at placere i udenlandske frem for danske aktiver.

Spørgsmål 37:

Der bedes om, at der fra regeringens Økonomiske Råd indhentes en redegørelse om virkningerne af lovforslaget, såvel på kort sigt som på længere sigt, herunder af lovforslagets betydning for investering i danske kontra udenlandske arbejdspladser, og af den danske økonomis konkurrenceevne i forhold til udlandets.

Svar:

Det Økonomiske Råd – og rådets formandskab og sekretariat – er uafhængig af regering og Folketing og træffer selv beslutning om de spørgsmål, som tages op til vurdering. Det ligger således helt uden for rammerne af rådets virksomhed at vurdere økonomiske konsekvenser af fremsatte lovforslag på anmodning af regering og Folketing, og der har ikke været fortilfælde herfor.

Spørgsmål 38:

Der bedes om en vurdering fra Justitsministeriets Lovkontor af de i dagspressen fremsatte påstande om, at aktieavancebeskatningsforslaget indeholder konfiskatoriske elementer.

Svar:

Der vedlægges et af Justitsministeriet, Lovafdelingen udarbejdet notat om tilbagevirkende kraft set i forhold til forslaget om genindførelse af goodwillbeskatningen og forslaget om ændring af aktieavancebeskatningsreglerne.

Spørgsmål 39:

Med henvisning til artiklen i Erhvervsbladet den 8. juni, side 2, hvori omtales aktieavancebeskatningens virkninger for en af ingeniør B. O. Lamm drevet ingeniørvirksomhed, bedes det oplyst, hvilke specifikke økonomiske, respektiv juridiske argumenter, der kan anføres til støtte for, at det pågældende ingeniørfirma som følge af loven kun kan afhændes med en samlet beskatning (aktieselskabsskat + aktieavanceskat) på tilsammen 78 pct. til følge.

Svar:

Det anføres i artiklen, at den pågældende har drevet ingeniørfirma i aktieselskabsform i de sidste 20 år, og at der i de fleste år er betalt 50 pct. i skat, således at en beskatning ved salg af aktierne med 45 pct. vil medføre en samlet beskatning af det opsparede overskud på i alt 78 pct.

Jeg skal hertil bemærke, at det ikke forekommer realistisk, at hovedparten af det opsparede overskud skulle være beskattet med 50 pct. i det omtalte selskab. Selskabsskattesatsen har kun udgjort 50 pct. i indkomstårene 1985 til 1989. I de øvrige år i perioden har procenten typisk være 37 (1973-78) og 40 (1979-84).

I den forholdsvis begrænsede periode, hvor skattesatsen var 50 pct., giver det en samlet beskatning af det i perioden opsamlede overskud med 72,5 pct. for den del af fortjenesten, der vil blive beskattet med 45 pct. For den del af selskabets overskud, der er beskattet med 37 pct., bliver den samlede beskatning på ca. 65 pct., og for den del, der er beskattet med 40 pct., vil den udgøre 67 pct.

Jeg mener derfor ikke, at forslaget fører til, at selskabets overskud ved et salg samlet vil blive beskattet med 78 pct. som hævdet i artiklen.

Der bliver snarere tale om en gennemsnitlig skattesats, der ligger på niveau med den beskatning, der ville have været gældende, såfremt virksomheden havde været drevet i personligt regi, hvilket jeg på ingen måde finder urimeligt.

Det anføres videre i artiklen, at der sker lovændring med tilbagevirkende kraft, når det drejer sig om hovedaktionærer.

Jeg skal hertil bemærke, at der i lovforslaget er anvendt den overgangsmodel, der tidligere har været anvendt vedrørende beskatning af kapitalgevinster, således at lovforslaget har virkning for realisering af fortjenester, som finder sted efter lovforslagets fremsættelse.

Der er ikke lovgivningstradition for at friholde den del af gevinsten, der vedrører perioden frem til en lovændring, hvis der alene er tale om en ændring af skattesatsen, når det som her drejer sig om gevinster, der hidtil har været skattepligtige.

Med hensyn til eksempler herpå fra tidligere og det uhensigtsmæssige i at ændre herpå, kan jeg henviser til mine kommentarer til henvendelsen fra Revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S (L 289 – bilag 12).

Jeg skal endvidere fremhæve, at det ikke vil være muligt at ophæve holdingreglerne, hvilket er et betydningsfuldt element i forslaget, såfremt der gives hovedaktionærer adgang til lempelig beskatning af den hidtidige værdistigning, der i så fald ved et holdingsalg vil kunne trækkes ud af selskabet til lav beskatning.

Spørgsmål 40:

Er det korrekt antaget, at Ministeriet for Erhvervspolitisk Samordning anser det blandt sine opgaver at sikre, at generationsskiftet i familieejede virksomheder lettes?

Spørgsmål 41:

Hvis ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, vil ministeren for erhvervspolitisk samordning da fremsætte forslag, der kan modvirke virkningerne af lovforslaget?

Svar:

Jeg har fra ministeren for erhvervspolitisk samordning modtaget følgende: »Ministeriets opgave er at samordne regeringens erhvervspolitik. Det omfatter en lang række områder af

væsentlig betydning for erhvervsudviklingen i Danmark, herunder også spørgsmålet om vilkårene for generationsskifte i familieejede virksomheder.

I forbindelse med stramningen af reglerne om aktieavancebeskatning foreslås ikke ændringer i de gældende regler om generationsskifte, ud over visse mindre ændringer af reaktionel karakter.

I levende live kan der således fortsat overdrages aktier til børn, børnebørn, søskende, søskendes børn eller søskendes børnebørn med den virkning, at erhververen indtræder i overdragerens skattemæssige stilling (succession).

Det betyder, at der ikke i skattemæssig henseende sker en realisering af eventuelle aktieavancer, hvorfor der heller ikke udløses aktieavancebeskatning. Reglen skal bl.a. modvirke, at væsentlige dele af aktierne må realiseres for at kunne betale skatten og generationsskifter derved hæmmes.

Det er en betingelse, at overdrageren ejer eller inden for de seneste 5 år har ejet mere end 25 pct. af selskabets kapital eller i samme periode har rådet over mindst 50 pct. af stemmerne i selskabet, ligesom der skal overdrages aktier svarende til mindst 15 pct. af stemmerne.

Ved udlæg af aktier fra et dødsbo videreføres de gældende regler ligeledes uændrede. I relation til generationsskifter, hvor afdøde har ejet aktierne i mere end tre år, betyder det, at udlægsmodtageren kan indtræde i afdødes skattemæssige stilling (succession). Det bemærkes, at der efter kildeskatteloven medtages en passivpost i boopgørelsen på 30 pct. af den skat, der ville være fremkommet ved et salg på skæringsdatoen for boopgørelsen. Denne passivpost nedbringer beregningsgrundlaget for arveafgiften; dvs. at grundlaget for beregning af arveafgiften – og dermed arveafgiften – falder med stigende aktieavancebeskatningssats.

Når der ikke sker skattemæssig succession – dvs. når overdrageren eller boet beskattes af aktieavancerne, inden aktierne overdrages eller udlægges – vil overdrageren eller boet blive beskattet efter de nye, strammere regler.

Mere indirekte kan forhøjelsen af aktieavancebeskatningen dog også indebære skærpede vilkår i forbindelse med generationsskifte, når der sker skattemæssig succession. Det skyldes, at arve- og gaveafgiften ofte finansieres ved

salg af dele af de overdragne eller arvede aktier. Ved salg af disse beskattes gevinsten, og forhøjelsen af aktieavancebeskatningen betyder derfor, at der skal sælges flere aktier for at finansiere arve- eller gaveafgiften. Dette kan i nogle tilfælde vanskeliggøre succession; specielt hvis modtageren er formueskattepligtig.

Der henvises også til skatteministerens svar på spørgsmål 59.«

Spørgsmål 42:

Med udgangspunkt i, at optjente selskabsejede formuer, der allerede er beskattet med aktieselskabsskat på 34 pct., efterfølgende ved virksomhedens afståelse efter lovforslaget beskattes med 45 pct., bedes om en oversigt over de lande (hvis de findes), hvor den tilsvarende samlede beskatning er enten lige så høj eller højere.

Svar:

Der henvises til besvarelsenerne af spørgsmålene 17 og 20 (L 289 – bilag 9) i hvilke, reglerne om selskabsskatter og aktieavancesatser for visse udenlandske lande er gennemgået.

Endvidere kan det oplyses, at Skatteministeriet ikke i øvrigt ligger inde med tilgængelige oplysninger om de udenlandske regler på dette område.

Spørgsmål 43:

Er det en korrekt antagelse, at det vil være mere attraktivt for udenlandske investorer at konstatere aktieavancer ved salg af danske aktier end det vil være for danske investorer? Dette bedes belyst ved regneeksempler, hvor størrelsen af beskatningen vises ved, at 12 forskellige aktieinvestorer, henholdsvis næringsdrivende og private aktieinvestorer, der er skattepligtige i de 12 forskellige EF-lande, hver anskaffer for 1 mio. kr. danske børsnoterede aktier i år 1 og afhænder den samme aktiepost for 2 mio. kr. i år 3.

Svar:

Der henvises til besvarelsenerne af spørgsmålene 17 og 20 (L 289 – bilag 9) i hvilke, reglerne om aktieavancebeskatning i de forskellige EF-lande er gennemgået.

Endvidere kan det oplyses, at Skatteministeriet ikke i øvrigt ligger inde med tilgængelige

oplysninger om de udenlandske regler på dette område.

Spørgsmål 44:

Med hvilken begrundelse betegner ministeren likvidation af solvente aktieselskaber som tømning af egenkapitalen?

Svar:

Ifølge de nugældende regler for beskatning af værnaktionærer beskattes avance ved salg af værnaktier kun med 25 pct., hvis den pågældende aktionær har ejet aktierne i mere end 7 år. Provenu ved likvidation af et aktie- eller anpartsselskab beskattes som om, der var tale om aktieavance.

Den traditionelle fremgangsmåde ved anvendelsen af disse regler er, at selskabets hidtidige virksomhed overdrages til et nystiftet selskab med samme ejer. Det »gamle« selskab kan herefter likvideres med en beskatning af provenuet på 25 pct.

I disse tilfælde sker overdragelsen til handelsværdier, og der er ikke – som f.eks. ved anvendelse af reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse – regler for, hvorledes handelen skal berigtiges. Der er således mulighed for, at hele virksomhedens egenkapital – bortset fra den bundne aktie- eller anpartskapital i det nye selskab – kan udloddes til aktionæren. Herved sker der en væsentlig forringelse af virksomhedens kapitalgrundlag.

Siden vedtagelsen i 1982 af de nugældende regler om beskatning af aktieavancer er der imidlertid sket en ændring i hovedaktionærens adfærd i forbindelse med anvendelsen af 7-årsreglen. I stedet for – som tidligere – at likvidere selskabet som solvent, sælger mange hovedaktionærer selskabets aktier til en snæver kreds af professionelle selskabstømmere, der anvender selskaberne til mere »tvivlsomme« transaktioner, der primært har til formål at tømme selskabet for likvide midler. En væsentlig del af disse midler er – som regel – afsat til betaling af selskabsskatter.

Spørgsmål 45:

Kan ministeren give et eneste eksempel på, at børsnoterede selskaber har foretaget såkaldt tømning af egenkapitalen ved at foretage solvent likvidation, eller er påstanden herom fri fantasi?

Svar:

Told- og Skattestyrelsen er i besiddelse af oplysninger om flere børsnoterede selskaber, der har opkøbt overskudsselskaber primært med det formål at tømme selskaberne for likvide midler.

Styrelsen kender eksempler på tømninger efter den såkaldte skattegodtgørelsesmodel, dvs. opkøb af selskaber med stor egenkapital, der straks efter købet udloddes til det købende selskab. Det »tømte« selskab sælges med tab, der fratrækkes i den skattepligtige indkomst. Det købende selskab opnår ret til skattegodtgørelse og skal som hovedregel ikke betale selskabsskat, da udbyttet og tabet ved salget udliges. Denne model kan ikke anvendes efter 1991.

Efter ophævelse af skattegodtgørelsesordningen er der set eksempler på, at børsnoterede selskaber – i lighed med andre selskaber – anvender leasingaktiver i forbindelse med tømningen.

Det skal bemærkes, at de beskrevne transaktioner som regel foretages af datterselskaber til et børsnoterede selskab.

Spørgsmål 46:

Hvor mange aktionærer antages der at være i Danmark, og – til sammenligning – er antallet forholdsmæssigt højere eller lavere i andre lande med lavere aktieavancebeskatning?

Svar:

Der er i Danmark 861.000 private aktionærer.

Endvidere kan det oplyses, at Skatteministeriet ikke ligger inde med tilgængelige oplysninger om antallet af private aktionærer i andre lande med lavere aktieavancebeskatning.

Spørgsmål 47:

Tillægger regeringen det betydning, at private aktionærer investerer i danske aktieselskaber, og – i bekræftende fald – hvordan vil regeringen sikre, at interessen herfor fremmes, når beskatningen øges?

Svar:

Regeringen tillægger det stor betydning, at private aktionærer investerer i danske selskaber.

Ifølge lovforslaget vil afståelse af børsnoterede aktier ikke have nogen skattemæssige konsekvenser, når den skattepligtiges og en eventuel ægtefælles beholdning af børsnoterede aktier ikke overstiger 100.000 kr. (1993-niveau).

For de fleste private aktionærer får lovændringen derfor ingen betydning, idet de beskattes som hidtil.

Lovændringen vil således ikke være til hinder for, at det store flertal af personer, som vil investere i små aktieposter, fortsat kan gøre dette uden skattemæssige konsekvenser.

Spørgsmål 48:

Der bedes om en udførlig kommentar fra ministeren for erhvervspolitisk samordning til de af Dansk Aktionærforenings formand, direktør, cand. polit. Børge K. Mannov i Erhvervsbladet den 8. juni 1993 side 4-5, påpegede betænkeligheder ved lovforslaget.

Svar:

Jeg har fra ministeren for erhvervspolitisk samordning modtaget følgende: »For så vidt angår de fra Dansk Aktionærforening fremførte betænkeligheder henvises til skatteministerens kommentar til bilag 13.«

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Den 11. juni 1993

N O T A T

om

tilbagevirkende kraft set i forhold til forslaget om genindførelse af goodwillbeskatningen og forslaget om ændring af aktieavancebeskatningsreglerne

1. De fremsatte lovforslag

a. I forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (beskatning af goodwill m.v.), L 296, foreslås beskatningen af goodwill, der siden 1982 har været fritaget for beskatning, genindført, samtidig med at der indføres en adgang til afskrivning på anskaffessummen. Ifølge forslaget skal fortjeneste og tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af den til en erhvervsvirksomhed knyttede goodwill således medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Lovforslaget indeholder i § 8 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

»Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning for formuegoder, der afstås eller erhverves den 19. maj 1993 eller senere.

Stk. 3-6 (udeladt)«

I bemærkningerne til lovforslaget er der bl.a. anført følgende om ikrafttrædelsesbestemmelsen:

»For så vidt angår goodwill indebærer den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse, at også goodwill optjent før den 19. maj 1993 bliver omfattet af de nye beskatningsregler. Begrundelsen herfor er, at størrelsen af goodwill på lige fod med virksomhedens løbende indtægter, påvirkes af tidligere afholdte fradragsberettigede udgifter såsom reklame- og markedsføringsudgifter m.m., og det må formodes, at der også før den 19. maj 1993 er foretaget fradrag for udgifter, der har medvirket til at påvirke størrelsen af virksomhedens goodwill i positiv retning.«

b. I forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove (Ensartet udbytte- og aktieavancebeskatning m.v.), L 289, foreslås for hovedaktionærerne en ændring af beskatningsprocenten, således at aktieindkomst (udbytter og avancer) under 31.700 kr. beskattes med 30 pct., og aktieindkomst, som overstiger 31.700 kr., beskattes med 45 pct.

Efter de gældende regler beskattes aktieavancer som særlig indkomst med 50 pct., efter 7 års ejertid dog kun med halvdelen af den opgjorte fortjeneste og kun i det omfang, afståelsessummen overstiger 65.000 kr.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 19, stk. 1, er sålydende:

»Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende og har virkning fra den 19. maj 1993, jf. dog stk. 2.«

Stk. 2 vedrører en ændring i skattekontrolloven og har virkning fra og med indkomståret 1994. Der er ikke i bemærkningerne anført nogen nærmere begrundelse for virkningstidspunktet i stk. 1.

2. Grundlovens § 22

Grundlovens § 22 indeholder følgende bestemmelse om loves ikrafttræden og kundgørelse:

»§ 22. Et af Folketinget vedtaget lovforslag får lovkraft, når det senest 30 dage efter den endelige vedtagelse stadfæstes af kongen. Kongen befaler lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fuldbyrdelse.«

For at afgøre, hvilket tidspunkt lovgivningsmagten kan fastsætte for en lovs ikrafttræden,

kan det være hensigtsmæssigt at opdele spørgsmålet om en lovs ikrafttræden i to underspørgsmål:

- a) tidspunktet for myndighedernes anvendelse af loven (håndhævelsetidspunktet) og
- b) det tidspunkt, fra hvilket kendsgerninger afføder retsvirkninger i overensstemmelse med lovens regler (gyldighedstidspunktet).

Det antages, at en lov først kan håndhæves, når den er vedtaget, stadfæstet og kundgjort, jf. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udg. ved Ole Espersen (1980), s. 342 ff. Grundlovens § 22 antages derimod ikke at være til hinder for, at det i en lov kan bestemmes, at loven skal finde anvendelse på forhold, der ligger forud for lovens formelle ikrafttrædelsestidspunkt. I sådanne tilfælde, hvor gyldighedstidspunktet indtræder på et tidligere tidspunkt end håndhævelsetidspunktet, taler man om, at loven har »tilbagevirkende kraft«.

Der kan således ikke i almindelighed antages at gælde nogen begrænsning i lovgivningsmagts frihed til i den enkelte lov at træffe bestemmelse om lovens gyldighedstidspunkt.

Det skal dog anføres, at love med tilbagevirkende kraft efter omstændighederne kan indebære et ekspropriativt indgreb, jf. nedenfor under pkt. 5, hvor dette spørgsmål behandles i relation til de foreliggende lovforslag. Spørgsmålet om forbud mod straffebestemmelser med tilbagevirkende kraft skal ikke omtales nærmere i denne sammenhæng.

I praksis har adgangen til at fastsætte et gyldighedstidspunkt, der ligger tidligere end lovens kundgørelse, navnlig været benyttet i forbindelse med love om afgiftsforhøjelser (stempelafgift, vægtafgift og lign.) for at hindre spekulation, der kunne modvirke formålet med loven i tidsrummet fra lovforslagets fremsættelse og indtil kundgørelsen af den vedtagne lov.

Det skal dog fremhæves, at det ud fra almindelige retssikkerhedsmæssige betragtninger må give anledning til principielle betænkeligheder at gennemføre love af bebyrdende karakter, der tillægges retsvirkninger forud for kundgørelsen. Fremgangsmåden bør derfor kun benyttes, når afgørende hensyn gør det påkrævet, og således at tidsrummet indtil lovens ikrafttræden bliver så kort som muligt.

Baggrunden for de anførte retssikkerhedsmæssige betænkeligheder kan noget forenklet beskrives således, at enhver borger i princippet

bør være i stand til at sætte sig ind i de retsregler, der til enhver tid tilsigter at regulere hans adfærd, således at den enkelte bliver i stand til at indrette sig herpå. Et sådant sikkert kendskab til indholdet vil i princippet først kunne opnås, når lovgivningsproceduren er tilendebragt. Vælges et tidligere gyldighedstidspunkt, vil der opstå usikkerhed med hensyn til, om forslaget gennemføres og om lovens nøjagtige ordlyd.

3. Vurdering af lovforslagenes tilbagevirkende kraft i forhold til den 19. maj 1993

Som det fremgår ovenfor, har de foreslåede love virkning fra den 19. maj 1993. Da lovene – efter lovforslagene – først skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, skal de således efter ikrafttrædelsestidspunktet (håndhævelsetidspunktet) anvendes af myndighederne på kendsgerninger, der ligger forud for lovenes ikrafttræden.

Omfattet af de foreslåede lovændringer er således ikke blot f.eks. kursgevinster, der realiseres ved salg efter lovens formelle ikrafttrædelsestidspunkt, men også værdistigningsgevinster, der realiseres ved salg i tidsrummet mellem den 19. maj 1993 og lovens formelle ikrafttræden.

De nye regler vil naturligvis først kunne håndhæves af myndighederne, når lovændringerne formelt træder i kraft dagen efter kundgørelsen, men når dette håndhævelsetidspunkt er indtrådt, vil reglerne kunne anvendes i overensstemmelse med deres indhold, dvs. med virkning for dispositioner, der foretages efter den 18. maj 1993. Lovændringerne kan på dette punkt således siges med virkning fra den 19. maj 1993 at fortrænge de regler, der var gældende frem til lovændringernes formelle ikrafttræden.

De foreslåede regler må således siges at have tilbagevirkende kraft (gyldighed) til den 19. maj 1993.

Som ovenfor anført er det antaget, at der ikke af bestemmelsen i grundlovens § 22 kan uledes noget forbud mod at give love med tilbagevirkende kraft i den her angivne forstand.

4. Spørgsmål om tilbagevirkende kraft i videre omfang

De foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelser indebærer tillige, at også goodwill og avancer

på hovedaktionæraktier optjent før den 19. maj 1993 bliver omfattet af de nye og ændrede beskatningsregler, når realiseringen finder sted den 19. maj 1993 eller senere.

Man kan rejse det spørgsmål, om der herved er tillagt lovforslagene yderligere tilbagevirkende kraft i forhold til det ovenfor under pkt. 3 anførte.

Det afgørende for, om der er tale om tilbagevirkende kraft, er, som ovenfor anført, om gyldighedstidspunktet indtræder på et tidligere tidspunkt end håndhævelsesstidspunktet.

Ovenfor er gyldighedstidspunktet defineret som det tidspunkt, fra hvilket kendsgerninger afføder retsvirkninger i overensstemmelse med lovens regler.

I Ross: Dansk Statsforfatningsret, 3. udg. ved Ole Espersen, 1980, s. 340, anføres følgende om begrebet:

»At en lov har gyldighed fra tidspunkt T1 vil sige, at loven, når den er trådt i kraft til tiden T, finder anvendelse på kendsgerninger, der ligger efter T1. T1 kaldes lovens *gyldighedstidspunkt*.«

Den kendsgerning, der er afgørende for anvendelse af reglerne i de foreliggende forslag, er *realiseringen* (afhændelse, afståelse eller opgivelse) af aktiverne, idet det først er i forbindelse hermed, at en værdistigning endeligt kan fastlægges. Det, der udløser beskatningen, er således realiseringen af værdistigningen og ikke optjeningen heraf, så længe realisering ikke finder sted. Det samme gælder med hensyn til tab ved kursfald. At der ved beregningen af beskatningsgrundlaget indgår værdistigninger/værdifald, der ligger tilbage i tiden, ændrer ikke ved, at det er afhændelsen m.v., der er den skatterevante disposition.

Der ville have været tale om beskatning med tilbagevirkende kraft i videre omfang end det under pkt. 3 anførte, hvis kursgevinster realiseret gennem salg forud for den 19. maj 1993 blev omfattet af de nye regler. Dette er imidlertid ikke tilfældet.

Det er ikke usædvanligt, at nye skatteregler, f.eks. skattesatsforhøjelser, får virkning for værdier, der er opnået forud for de nye reglers ikrafttræden, uden at man af den grund vil tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Som eksempler kan nævnes forhøjelse af ejendoms-skatteprocenten og formueskatteprocenten.

Der kan i øvrigt henvises til de eksempler, der er nævnt nedenfor under pkt. 5.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslagene i juridisk forstand alene har tilbagevirkende kraft til den 19. maj 1993, jf. ovenfor under pkt. 3, men ikke i videre omfang.

5. Grundlovens § 73

Man kan endelig rejse det spørgsmål, om skatteyderne for så vidt angår den del af en endnu ikke realiseret goodwill eller aktieavance, som vedrører perioden forud for lovens ikrafttræden, har opnået en sådan forventning om, at fortjenesten beskattes efter de hidtil gældende – mere lempelige – regler, at de foreslåede regler udgør et indgreb omfattet af grundlovens § 73.

Grundlovens § 73 har følgende ordlyd:

»§ 73. Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor alment vellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.«

Det er i den statsretlige litteratur almindeligt antaget, at lovgivningsmagten uden at komme i strid med princippet om ejendomsrettens beskyttelse kan regulere ejendomsrettens udnyttelse, idet lovgivningsmagten kan opstille almindelige regler om begrænsning i borgernes handlefrihed og i deres råden over, hvad de ejer, jf. Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1979), s. 405.

Afgrænsningen mellem på den ene side de indgreb, der er tvangsafståelse i grundlovens forstand, og for hvilke der derfor skal ydes ejeren erstatning, og på den anden side de indgreb, der kun indebærer en regulering af ejendomsrettens udøvelse, og som ejeren derfor må affinde sig med uden erstatning, kan imidlertid give anledning til tvivl.

I den statsretlige litteratur er det antaget, at afgørelsen af, om et indgreb har karakter af ekspropriation, må bero på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed, jf. Max Sørensen, a.st., s. 412, og Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udg. ved Ole Espersen (1980), s. 666 ff. Som momenter, der må tillægges betydning ved udøvelsen af dette skøn, peges navnlig på indgrebets formål, i hvilken grad indgrebet i ejendomsretten er generelt eller konkret, herunder om det rammer mange eller få ejere, indgrebets intensitet, om indgrebet angår

fremtidig eller aktuel råden, om indgrebet går ud på at overføre ejendomsret fra den hidtidige ejer til en ny eller på en tilintetgørelse af denne råden, samt indgrebets begrundelse. Også den lovgivningstradition, der i øvrigt er på det pågældende område, tillægges betydning ved bedømmelsen af indgrebets karakter.

Om skattelovgivningens forhold til grundlovens § 73 anfører Max Sørensen, a.st., s. 406, følgende:

»Det er en selvfølge af beskatning falder uden for grundlovens § 73, uanset at den kan medføre at betydelige værdier overføres fra den enkelte borger til offentlige myndigheder. Det karakteristiske for beskatning i denne sammenhæng er, at byrden pålægges efter generelle regler, i forhold til den enkeltes økonomiske bæreevne, og at den består i betaling af et pengebeløb. . . .

Tvivlsomme grænsetilfælde kan forekomme hvis en formueinddragelse sker under betegnelse af beskatning. Hvis byrden pålægges som en procentdel af den enkeltes formue og den rammer nogenlunde generelt, og hvis formålet er af sædvanlig fiskal karakter, må indgrebet antages at falde uden for grundlovens § 73.«

Ved vurderingen af grænsetilfældene må man endvidere efter Justitsministeriets opfattelse kunne tillægge den lovgivningstradition, som eksisterer på området, væsentlig betydning.

Der findes inden for skattelovgivningen flere eksempler på, at der er gennemført forhøjelser i skattesatsen med virkning også for den del af en endnu ikke realiseret fortjeneste, som vedrører perioden forud for forhøjelsen.

Ved lov nr. 125 af 31. marts 1985 om ændring af selskabsskatteloven blev selskabsskattesatsen således ændret fra 40 pct. til 50 pct. Ændringen, der også omfattede skattepligtige salg af aktiver i selskaber, blev gennemført uden overgangsregler.

Ved lov nr. 284 af 9. juni 1971 blev skattesatsen for særlig indkomstskat forhøjet fra 30 pct. til 40 pct. Der blev ikke fastsat overgangsregler for beskatning af allerede optjente, men ikke realiserede værdistigninger. Både goodwill og aktieavancer var på daværende tidspunkt omfattet af reglerne om særlig indkomstskat. Skattesatsen blev ved lov nr. 276 af 7. juni 1972 forhøjet til 50 pct. Ligeledes uden overgangsregler.

Skatteministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at problemstillingen – om skattesatsforhøjelser også bør have virkning for den del af en endnu ikke realiseret værdistigning, som vedrører perioden forud for forhøjelsen – ikke alene er aktuel i forbindelse med de skattesatser og speciallove, som specifikt vedrører kapitalgevinster. Forhøjelser af de almindelige kommunale og statslige skattesatser har fuldstændig samme virkning, i det omfang kapitalgevinster beskattes som almindelig indkomst og ikke særlig indkomst. Det gælder f.eks. fortjeneste ved afståelse af aktier efter mindre end 3 års ejertid, fortjeneste ved salg af næringsaktier og fortjeneste ved salg af næringsjendomme. Der fastsættes heller ikke i sådanne tilfælde særlige regler, der tager højde for endnu ikke realiseret fortjeneste, som vedrører perioden forud for forhøjelsen.

Ved vurderingen af, om lovforslagene kan antages at indebære et ekspropriativt indgreb, må det tillægges afgørende betydning, at der er tale om beskatningsforslag, der indgår som led i en større reform af væsentlige dele af skattelovgivningen.

På denne baggrund og da lovforslagene som anført er i overensstemmelse med sædvanlig lovgivningspraksis inden for Skatteministeriets område, finder Justitsministeriet ikke, at lovforslagene kan antages at indebære et ekspropriativt indgreb.

Spørgsmål 68:

Hvor mange danskere ejer aktier henholdsvis obligationer?

Svar:

I 1990 var der 861.000 danskere, der ejede aktier, og 490.000, der ejede obligationer.

Tallene er skønnet på baggrund af en stikprøve på 3 pct. af befolkningen.

Spørgsmål 69:

Forventer regeringen kursfald på det danske aktiemarked som følge af den øgede beskatning af aktieavancer?

Spørgsmål 70:

Danske aktier bliver forholdsvis billige efter kursfaldet for købere, der ikke rammes af den danske aktieavanceskat. Hvor store aktievær-

dier forventer regeringen flytter til udenlandske investorer?

Spørgsmål 71:

Hvorledes vil regeringen sikre, at ejendomsretten til danske virksomheder forbliver hos danske investorer?

Spørgsmål 75:

Regeringen ønsker tilsyneladende ikke et bredt folkeligt ejerskab af danske erhvervsvirksomheder, eller mener regeringen, at aktieavancebeskatningen ikke fratager opsparene lysten til at investere i aktier?

Svar:

Jeg skal som besvarelse af de stillede spørgsmål tillade mig at henvise til mine bemærkninger til en henvendelse fra Dansk Aktionærforening vedrørende lovforslaget.

Spørgsmålet 73:

Forventer regeringen, at aktieavancebeskatningen medfører krav om udbytte i stedet for kursstigninger fra aktionærernes side?

Svar:

Da aktieindkomst indtil 31.700 kr. (1993-niveau) årligt beskattes lavere end beløb herudover, vil aktionærer isoleret set have en interesse i at udjævne aktieindkomsten mellem indkomstårene, så der ikke i nogle år er uudnyttet plads under progressionsgrænsen, mens grænsen i andre år overskrides. Dette kunne isoleret set tale for, at der løbende udloddes

udbytte, fremfor at aktieindkomsten falder i et enkelt år som aktieavance.

Der er imidlertid ikke grundlag for at mene, at dette teoretiske ræsonnement vil have nogen større praktisk betydning.

For det første har aktionærerne en interesse i at styrke selskabet ved at lade en så stor del af indtjeningen som muligt blive i selskabet.

For det andet afgøres spørgsmålet om udbytteudbetaling nok kun i mindre grad af skatereglerne.

Der kan således ud fra de hidtidige skatte regler argumenteres for, at aktionærer ikke har nogen interesse i løbende at modtage udbytter, men bør foretrække at få del i selskabets indtjening som fortjeneste på deres aktier. Aktiefortjenester beskattes efter de hidtidige regler typisk lempeligere end udbytter. For udbytter under progressionsgrænsen gælder dette specielt mindretalsaktionærer, mens det for udbytter over progressionsgrænsen gælder generelt. Det kan imidlertid konstateres, at f.eks. pengeinstitutter, der udelukkende har mindretalsaktionærer, ikke hidtil har undladt at udbetale udbytter.

For det tredje er aktionæres indkomstforhold vidt forskellige. Aktionærer, hvis aktieindkomst i forvejen når progressionsgrænsen, vil ikke have nogen skattebetinget interesse i forøgede udbytter. Denne aktionærgruppe vil forøges i antal ved hver stigning i udbytteudbetaling.

Det kan således konkluderes, at lovforslaget næppe vil kunne påvirke aktionærernes ønsker under ét i retning af større eller mindre udbytter.

Skatteministeriet
Departementet
Den 13. juni 1993

Jeg vil gerne overfor udvalget fremsætte nedenstående bemærkninger til lovforslaget og anmode om, at bemærkningerne optages som bilag til udvalgets betænkning over lovforslaget.

Af lovforslagets § 19, stk. 3, fremgår, at mindretalsaktionærer som hovedregel kan anvende aktiernes handelsværdi den 19. maj 1993 i stedet for anskaffelsessummen ved opgørelse af fortjeneste eller tab ved en senere afståelse af de pågældende aktier.

I bemærkningerne til denne bestemmelse er på lovforslagets side 22 anført følgende:

»Som aktiernes handelsværdi kan for unoterede aktiers vedkommende anvendes aktiernes formueskattepligtige værdi (skattekursen) den 19. maj 1993«.

Til præcisering af det i bemærkningerne anførte bemærkes herved, at der her er tale om en hovedregel, som ikke er til hinder for, at skattemyndighederne i visse tilfælde kan fravige skattekursen. Denne fravigelse kan finde sted, når skattekursen af selskabet er gjort unaturligt høj og skattekursen derfor ikke svarer til handelsværdien.

Skattekursen beregnes på grundlag af selskabets regnskab og udfindes ved hjælp af indtjeningsevnen, det deklarerede udbytte og aktiernes indre værdi.

En metode til at påvirke skattekursen i positiv retning kunne være at undlade skattemæssige afskrivninger.

Herved påvirkes for det første den indre værdi. Ved den indre værdi forstås selskabets samlede formue (egenkapitalen) i procent af aktiekapitalen. Formuen opgøres efter skattemotivgivningens almindelige regler. Manglende afskrivninger vil påvirke formuen i positiv retning, hvorved den indre værdi bliver større, end hvis der havde været foretaget afskrivninger.

For det andet vil indtjeningsevnen påvirkes i positiv retning. Indtjeningsevnen er et gennemsnit af selskabets skattepligtige indkomst (med visse tillæg og fradrag) i procent af aktiekapitalen for de tre seneste regnskabsår. Manglende afskrivninger vil påvirke den skattepligtige indkomst i positiv retning, hvorved indtjeningsevnen bliver større, end hvis der havde været foretaget afskrivninger.

Der kunne gives andre eksempler på muligheder for at skabe en unaturlig høj skattekurs.

Skatteministeriet
 Departementet
 Den 13. juni 1993

Skatteudvalget har fremsendt et brev af 7. juni 1993 fra firmaet RevITax til politimester S. Jensby, MF, bl.a. vedrørende L 289 (L 289 – bilag 63).

Firmaet foreslår 3 modeller til overgangsregler for hovedaktionærer.

1. Indgangsværdi pr. 19. maj 1993 på linie med andre aktionærer.

2. En udsættelse af aktieindkomstbegrebet til indkomståret 1994.

3. En gradvis ændring af hovedaktionærbeskatningen efter følgende skala:

År	Del af fortjeneste, der beskattes (pct.)	Skatteprocent
1993	60	27
1994	70	31,5
1995	80	36
1996	90	40,5
1997	100	45

Denne skala skulle ifølge firmaets forslag gælde for hovedaktionærer, når aktierne har været ejet i mere end 7 år. Hvis aktierne har været ejet i mindre end 7 år, men mere end 6 år, anvendes procenterne for 1994 i 1993, procenterne for 1995 i 1994 og så fremdeles. Hvis aktierne har været ejet i mere end 5 år, men mindre end 6 år, anvendes procenterne for 1995 i 1993 og så fremdeles. På lignende måde placeres aktier, der har været ejet i kortere tid, ind i skalaen.

Jeg skal i denne anledning bemærke, at når der i lovforslaget ikke gives indgangsværdier eller andre særlige overgangsordninger for så vidt angår hovedaktionærer, er det begrundet med, at hovedaktionærerne i forvejen er inddraget under beskatning af aktieavancer. Lovforslaget ændrer således alene skattesatsen.

Jeg skal først tillade mig at henvise til mine bemærkninger af 1. juni 1993 til en henvendelse fra revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S (L 289 – bilag 1), hvori der argumenteres for, at det er i overensstemmelse med traditionen inden for skattelovgivningen, at forhøjelser af skattesatser for kapitalgevinster gennemføres uden indgangsværdier, samt at det ikke er hensigtsmæssigt at ændre på denne tradition.

Vedrørende de tre modeller skal anføres, at ikke alene vil alle tre modeller bevirke, at incitamentet til at trække kapital ud af selskaber

fortsætter i en periode. De vil tillige virke som en forstærkning af dette incitament.

Ved den første model indtræder denne virkning grundet følgende:

Hvis modellen gennemføres, vil de værdier, der er opsparet i et selskab før den 19. maj 1993, kunne trækkes ud efter den 19. maj 1993 til en beskatning på 25 pct. eller til ingen beskatning overhovedet – alt efter reglernes nærmere udformning. Ulempen ved en likvidation efter den 19. maj 1993 er dog, at der tillige trækkes værdier ud af selskabet, som er undergivet beskatningen efter de nye regler. Ved en likvidation kort efter den 19. maj 1993 vil aktionærerne imidlertid kunne undgå denne fremskyndede beskatning efter de nye regler, da de værdier, der er opsparet efter den 19. maj 1993, stadig på dette tidlige tidspunkt vil have et beskeden omfang. Dette vil kunne forstærke incitamentet til at trække værdier ud af et selskab.

Ved de to andre modeller skyldes incitamentet, at der stadig i en periode vil mangle neutralitet mellem beskatning af løn, udbytte og aktieavancer. Dette incitament skærpes af kendskabet til de nye regler.

Modellerne vil derfor få en virkning, som er stik modsat af den virkning, der er tilsigtet med lovforslaget. Når firmaet i den tredje model angiver, at denne model giver mange forligsmuligheder, tager firmaet af denne grund fejl.

Skatteministeriet
 Departementet
 Den 14. juni 1993

Dansk Erhvervsgartnerforening (DEG) har i brev af 10. juni 1993 (L 289 – bilag 73) rettet henvendelse til Skatteudvalget bl.a. vedrørende L 289.

DEG anfører, at forslaget om øget avancebeskatning for hovedaktionærer får negative konsekvenser for generationsskiftet mellem ældre og yngre gartnere. Generationsskiftet sker ifølge foreningen ofte som et glidende generationsskifte.

Jeg skal i denne anledning påpege, at der med lovforslaget ikke sker ændringer i den nugældende regel om, at generationsskifte kan ske uden skattemæssige konsekvenser, således at erhververen af aktierne anvender samme anskaffelsestidspunkt og anskaffelsesværdi som den hidtidige ejer. Dette gælder, når der afstås 15 pct. eller mere af stemmeretterne i selskabet ad gangen, når overdragelsen sker til efterkommer, søskende eller søskendes efterkommere. For disse generationsskifter ændres reglerne derfor ikke.

Såfremt der imidlertid er tale om generationsskifter, hvor der ikke afstås 15 pct. af stemmeretterne ad gangen, eller hvor der ikke er tale om et generationsskifte mellem familieforbundne, har DEG ret i, at beskatningen øges i forhold til de nugældende regler.

Et sådant generationsskifte er dog at betragte som et ganske almindeligt salg, der blot sker i etaper, og jeg ser ingen grund til, at denne form for salg skulle behandles anderledes end andre former for salg.

Spørgsmål 67:

Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel af 6. juni 1993 fra Berlingske Tidende: »Lovgivning med tilbagevirkende kraft så det batter«.

Svar:

Jeg skal tillade mig først at kommentere det i

artiklen anførte om tilbagevirkende kraft i den juridiske betydning.

Det er korrekt, at spørgsmålet om en lovs ikrafttræden kan opdeles i to underspørgsmål:

1. Tidspunktet for myndighedernes anvendelse af loven (håndhævelsestidspunktet) og
2. Tidspunktet, fra hvilket kendsgerninger afleder retsvirkninger i overensstemmelse med lovens regler (gyldighedstidspunktet).

Jeg er enig i, at de foreslåede love ikke har tilbagevirkende kraft for så vidt angår håndhævelsestidspunktet. Dette ville da også være i overensstemmelse med grundlovens § 22.

Endvidere er det korrekt, at lovforslaget opererer med et gyldighedstidspunkt, der ligger forud for håndhævelsestidspunktet. Lovforslaget indebærer derfor fremskyndet gyldighed.

Men der er ikke i juridisk forstand tale om tilbagevirkende kraft i videre forstand. Ganske vist forhøjes beskatningen af hovedaktionærer også, når der er tale om fortjenester, der er optjent før den 19. maj 1993, men det er realiseringen af værdistigningen og ikke optjeningen heraf, der udløser beskatningen. Da det hermed er aftåelsen af aktierne, der er den skattemæssigt relevante disposition, og da lovforslaget ikke inddrager afståelser foretaget før den 19. maj 1993, er der ikke tale om tilbagevirkende kraft tilbage til tiden før den 19. maj 1993.

I artiklen argumenteres der for, at for den almindelige dansker uden juridisk specialviden dækker begrebet tilbagevirkende kraft over noget andet end det juridiske begreb. Dette går ud på, at tilbagevirkende kraft er, når en lovændring griber ind i dispositioner, som er foretaget inden lovens ikrafttræden i tillid til, at loven ikke ændres.

Artiklen nævner to eksempler på situationer, hvor loven efter forfatterens opfattelse har tilbagevirkende kraft i denne betydning:

1. Stigningen i skattesatsen for hovedaktionæ-

rer uden mulighed for at anvende værdien den 19. maj 1993 som indgangsværdi.

2. En mindretsaktionær, som har erhvervet aktier for midler, der er fremskaffet ved optagelsen af et lån, der er uopsigeligt i 3 år, og som har forventet, at aktierne efter tre års ejertid kunne sælges uden skattemæssige konsekvenser.

Til det første eksempel skal jeg bemærke, at skatteydere, der har valgt at drive deres virksomheder i selskabsform skattemæssigt, efter de nugældende regler er udsat for en positiv forskelsbehandling i forhold til skatteydere, der har valgt at drive deres virksomheder som personligt ejede virksomheder. Denne forskelsbehandling består i, at hovedaktionæren kan trække værdier ud af selskabet til en lavere skattesats (f.eks. ved likvidation), end ejeren af den personligt ejede virksomhed kan. Lovforslaget skaber en neutralitet mellem aktieavancer, udbyttet og lønindtægter, og dette bevirker, at den positive særbehandling af hovedaktionærer afskaffes. At hovedaktionærene skulle have et (moralsk) krav på, at der ikke gribes ind i denne særbehandling, betvivler jeg.

Desuden har det hidtil været reglen, at ændringer i skattelovgivningen, som alene vedrører skattesatser, sker, uden at dette kombineres med indgangsværdier. Jeg kan her henvise til

min kommentar til henvendelse fra Revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S (L 289 – bilag 1).

Da der netop er tale om en sådan ændring i dette tilfælde, kan hovedaktionærene ikke have haft nogen begrundet forventning om, at en ændring af de skattesatser, der anvendes på deres fortjenester, kun skulle gælde for værdistigninger indtruffet efter lovens ikrafttræden.

Til den anden situation skal jeg bemærke, at for mindretsaktionærer er der adgang til indgangsværdier. Dette skyldes, at der til forskel fra hovedaktionærbeskatningen, som er omtalt ovenfor, er tale om beskatning af fortjenester, som ikke beskattes under de nugældende regler. Det er derfor svært at se, hvori den tilbagevirkende kraft skulle være begrundet i denne situation.

Der kan endvidere peges på, at et eventuelt tab på aktierne i denne anden situation efter de foreslåede regler vil kunne fradrages i fortjenester på andre minoritetsaktier.

Der er af disse grunde ikke tale om tilbagevirkende kraft i den forstand, begrebet anvendes i artiklen.

Vedrørende de forslag til overgangsregler, der er i artiklen, skal jeg henvise til min kommentar til en henvendelse fra firmaet ReviTax til politimester Jensby, MF (L 289 – bilag 63).

Skatteministeriet
Departementet
Den 15. juni 1993

Finansrådet har i brev af 2. juni 1993 rettet henvendelse til Skatteudvalget vedrørende L 289.

Finansrådet har for det første frarådet den foreslåede ændring af 3-års-reglen, der, uanset bagatelgrænsen på 100.000 kr., anføres at medføre en formindsket interesse for at investere i dansk erhvervsliv. Følgevirkningen heraf vil endvidere være manglende muligheder for erhvervslivets styrkelse af sit kapitalgrundlag sammenholdt med, at en sådan styrkelse som overvejende hovedregel vil være virksomhedens eneste mulighed for at ekspandere og dermed skabe øget vækst i samfundet.

Under alle omstændigheder finder Finansrådet, at lovforslagets bagatelgrænse på 100.000 kr. er for lavt sat, og der peges i den forbindelse på, at medarbejderaktier, i hvert fald i båndlæggelsesperioden, ikke bør medregnes ved opgørelsen af beholdningen af børsnoterede aktier i relation til bagatelgrænsen. For at undgå en faldende interesse for medarbejderaktier har Finansrådet endvidere foreslået, at overgangsreglen i lovforslagets § 19, stk. 4, gøres permanent. Endvidere forudsætter Finansrådet, at aktier omfattet af pensionsordninger ikke påvirker bagatelgrænsen.

Dernæst peger Finansrådet på, at det findes urimeligt, at den fælles bagatelgrænse for ægtefæller udgør samme beløb som for enlige.

Endelig har Finansrådet vedrørende bagatelgrænsen påpeget, at den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 7 er særdeles kompliceret og vil give anledning til store administrative problemer, ligesom reglen kan medføre beskatning af fiktive gevinster.

Til Finansrådets bemærkninger om ændring af 3-års-reglen og kritikken af bagatelgrænsen skal jeg for det første bemærke, at ændringen af aktieavancebeskatningsreglerne indgår i en sammenhæng, hvor kapitaltilførselsafgiften ophæves og aktiehandelsafgiften halveres. Det

vil forbedre erhvervslivets muligheder for at styrke sit kapitalgrundlag.

Endvidere bemærkes, at ændringen af 3-års-reglen for personaktionærer som følge af bagatelgrænsen ingen betydning får for et meget stort flertal af disse aktionærer, der dermed også undgår at skulle foretage opgørelse af gevinster og tab eller gøre rede for anskaffelsessummer for børsnoterede aktier, som den pågældende har ejet i mindst 3 år. Dette er i øvrigt også en administrativ lettelse for skattemyndighederne.

Endelig kan jeg henvise til, at beskatningen ved afståelse af aktier efter mere end 3 års ejertid for unoterede aktiers vedkommende modsvares af tabsfradrag og for børsnoterede aktiers vedkommende af adgang til modregning af tab i gevinster.

Jeg er derfor af den opfattelse, at der på ingen måde er grundlag for at hævde, at regeringens udspil vil påvirke aktiemarkedet i negativ retning eller forringe erhvervslivets mulighed for at styrke sit kapitalgrundlag.

Hvad angår bagatelgrænsens størrelse, har det været afgørende, at der ikke må blive tale om så store skattefri aktiebeholdninger, at der bliver mulighed for skattearbitrage, hvilket blandt andet også har været bestemmende for, at ægtefællers samlede bagatelgrænse ikke er større end enliges. I øvrigt er ægtefæller i lovforslaget tilgodeset ved, at progressionsgrænsen for beskatning af aktieindkomst for ægtefæller er dobbelt så høj som for enlige. For enlige beskattes aktieindkomst under 31.700 kr. (1993-niveau) med 30 pct., mens skattesatsen for aktieindkomst derudover er 45 pct. For ægtepar er progressionsgrænsen dobbelt så høj.

Hvad angår medarbejderaktier, finder jeg ikke, at de herom i øvrigt gældende gunstige vilkår, kan begrunde hverken, at sådanne aktier skulle undtages ved opgørelsen i relation til bagatelgrænsen, eller at lovforslagets over-

gængsregel i § 19, stk. 4, skulle gøres permanent.

Finansrådets forudsætning om, at aktier omfattet af pensionsordninger ikke indgår ved opgørelse af aktiebeholdningen i henhold til bagatelgrænsen, kan jeg bekræfte, jf. den uændret gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 45.

Dernæst er jeg ikke enig i, at den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 7 er særdeles kompliceret. En aktionær skal jo under alle omstændigheder følge med i, om beholdningen af børsnoterede aktier overstiger bagatelgrænsen, hvorfor reglen i § 7 ikke giver aktionæren yderligere vanskeligheder. Reglen er derimod en praktisk følge af, at aktionærer med mindre beholdninger af børsnoterede aktier normalt ikke behøver at gøre rede for anskaffelsessummer og derfor eventuelt ikke længere har kendskab til disse bløb. Samtidig opnår aktionæren den fordel, at han ikke beskattes af den del af en fortjeneste, som vedrører perioden, hvor beholdningens kursværdi lå under bagatelgrænsen.

Endelig kan jeg bekræfte Finansrådets eksempel på, at en aktionær som følge af den foreslåede regel i aktieavancebeskatningslovens § 7 vil kunne blive beskattet af en gevinst, selv om der har været tab på den pågældende aktie set over den samlede ejertid. Dette er tilfældet, hvis beholdningens værdi passerer bagatelgrænsen og værdien for nogle af aktierne på dette tidspunkt er lavere end den faktiske anskaffelsessum.

Dette er en konsekvens af, at kursbevægelser er uden skattemæssige konsekvenser, så længe den samlede beholdning holder sig under bagatelgrænsen. Det gælder både, når kursen går op, og når den går ned. Jeg ville have svært ved at se det rimelige i et system, hvor kursstigninger er skattefrie, mens kursfald skulle kunne fradrages eller modregnes i fortjenester.

Finansrådet har endvidere anført, at progressionsgrænsen for aktieindkomst, som fremgår af den foreslåede ændrede bestemmelse i personskattelovens § 8 a, bør hæves af hensyn til investeringslysten i dansk erhvervsliv.

Dernæst har Finansrådet rettet kritik af den øgede beskatning af hovedaktionærer samt den omstændighed, at der ikke er fastsat overgangsregler. Finansrådet har derfor foreslået,

at hovedaktionærer beskattes efter de hidtidige regler for værdistigninger frem til den 19. maj 1993.

Hvad angår progressionsgrænsen for, hvornår skatten af aktieindkomst stiger fra 30 pct. til 45 pct. (31.700 kr. – 1993-niveau), er denne grænse udtryk for en afbalancering af, hvorledes spekulation i den hidtil forskellige beskatning af forskellige indkomstarter som løn, udbytte og aktieavance bedst modvirkes. Endvidere er den lave selskabsskatteprocent på 34 til stor fordel for virksomhederne, således at udigten til konsolidering og dermed større udbytte vil forbedre investeringslysten.

Med hensyn til Finansrådets kritik af den øgede beskatning af hovedaktionærer skal jeg tillade mig at henvise til mit svar af 3. juni 1993 på spørgsmål 11 (L 289 – bilag 17) samt mine bemærkninger af 1. juni 1993 til en henvendelse fra Revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S (L 289 – bilag 12).

Finansrådet anfører, at man ikke kan tilslutte sig forslaget om at ændre den gældende lempelige beskatning af udbytter hos personer og selskaber, som driver næring ved køb og salg af aktier (næringskattepligtige).

Finansrådet bemærker i den forbindelse, at det i lovforslagets bemærkninger er anført, at de hidtidige regler har vist sig vanskelige at praktisere tilfredsstillende. Finansrådet anfører i den forbindelse, at der mellem Skatteministeriet og Finansrådet skulle være fundet en tilfredsstillende løsning.

Jeg kan hertil blot bemærke, at for så vidt der tænkes på en varig løsning, er jeg ikke enig. Jeg finder fortsat, at regelgrundlaget har været forkert.

Jeg har da også noteret mig, at Finansrådet ingen bemærkninger anfører mod lovforslagets hovedbegrundelse for den foreslåede ændring, som er, at de hidtidige regler har været udtryk for et brud på det grundprincip, at indkomst ved næringsvirksomhed fuldt ud beskattes, og at aktieavancer og udbytteindkomst bør beskattes ensartet.

Spørgsmål 78:

Ministeren anmodes om at redegøre for, hvorledes udtrykket »i væsentligt omfang« i den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 2, skal forstås.

Skal størrelsen af den til enhver tid værende egenkapital i de udenlandske selskaber sammenlignes med egenkapitalen i det danske moderselskab, eller skal de udenlandske selskabs til enhver tid værende aktivmasse eller overskud (før eller efter skat) sammenlignes med moderselskabets eller koncernens samlede aktivmasse eller overskud?

Uanset hvilke størrelser der sammenlignes, hvad forstås der ved »væsentlig« (10 pct., 25 pct., 50 pct. eller 75 pct.)?

Spørgsmål 79:

Ministerens anmodes om nærmere at redegøre for, hvorfor der foreslås indført en særlig bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 2, ifølge hvilken aktieavancer i danske selskaber, der ejer eller har ejet aktier i udenlandske lavt beskattede finansieringsselskaber, beskattes som kapitalindkomst.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at baggrunden for dette er, at aktieavancebeskatningslovens § 2 a hidtil har kunnet omgås ved at indskyde et dansk moderselskab mellem en dansk skattepligtig person og et dansk moderselskab. Hvis moderselskabet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan modtage skattefrie udbytter fra et udenlandsk lavt beskattet datterselskab, kan de skattefrie indkomster efter gældende skatteregler realiseres skattefrit ved likvidation af det danske moderselskab efter mere end 3 års ejertid.

Efter at alle aktiegevinster foreslås beskattet med 30 pct./45 pct. og skatteværdien af renteudgifter foreslås nedsat til ca. 44 pct., er det ikke længere økonomisk fordelagtigt at gennemføre de ovenfor beskrevne transaktioner. Det virker derfor unødigt kompliceret at indføre en sådan særregel.

Der ses derfor ikke at være nogen begrundelse for at indføre en sådan særlig regel. Dette skal især ses i lyset af, at bestemmelsen vil ramme mindre aktionærer i en lang række velrenommerede danske børsnoterede selskaber.

Det er en almindelig praksis, at danske koncerner strukturerer ejerforholdet af udenlandske datterselskaber via et eller flere udenlandske holdingselskaber. Sådanne holdingselskaber er ofte beliggende i lande, der har et skattesystem, der afgiver væsentligt fra det danske. (Skatteministeriet anser et holdingselskab for at drive finansiell virksomhed i relation til ak-

tieavancebeskatningslovens § 2 a, jf. departementsudtalelse af 6. oktober 1989 – TfS 1990.104).

Konsekvensen af, at den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 2, vedtages, vil derfor også være, at aktiegevinster i børsnoterede danske selskaber vil være skattepligtige, uanset at disse har været ejet i mere end 3 år og aktionærens samlede værdi af børsnoterede aktier er under 100.000 kr.

Konsekvensen vil endvidere være, at aktiegevinster vedrørende danske børsnoterede selskaber, der har etableret koncernfinansieringsselskaber i lavt beskattede lande, altid vil være skattepligtige som kapitalindkomst. Det er blandt andet fremgået af dagspressen, at Danisco A/S for nylig har investeret 1 mia. kr. i et koncernfinansieringsselskab i Irland.

Det må antages at være klart utilsigtet, at mindre aktiegevinster i velrenommerede dansk børsnoterede selskaber er skattepligtige efter mere end 3 års ejertid.

Svar:

Spørgsmålene går på den nærmere afgrænsning af væsentlighedskriteriet i den foreslåede § 2 a, stk. 2. Dernæst kritiseres bestemmelsen for at være for vidtgående, idet det anføres, at børsnoterede selskaber omfattes.

Ved afståelse af aktier omfattet af § 2 a indgår avancen i kapitalindkomst, tab kan ikke fradrages, der beregnes et procenttillæg ved opgørelsen af avancen på 1 pct. pr. ejerår, dog minimum 10 pct., og avanceopgørelsen sker efter gennemsnitsmetoden.

Ved forslaget udvides bestemmelsen til også at omfatte aktier i danske moderselskaber til udenlandske finansieringsselskaber, hvori det samlede afkast er beskattet væsentlig lavere end efter danske beskatningsregler. Bestemmelsen er en værnsregel, der tilsigter, at skattepligtige ikke kan få afkast af aktier i udenlandske finansieringsselskaber ud til lav eller slet ingen beskatning. En sådan værnsregel er der fortsat behov for, selv om skattefriheden for mindretalsaktionærer, der har ejet aktier i tre år eller derover, begrænses. Det skyldes dels, at personers aktieavancer beskattes efter de almindelige regler som aktieindkomst, dels at personaktionærer med en aktiebeholdning under 100.000 kr. ikke beskattes af aktieavancer.

Med det ændringsforslag, jeg agter at fremsætte til 2. behandling, beskattes fortjenester på aktier med 25/40 pct. fra 1996. Ved fastsættelsen af denne skattesats er det forudsat, at den underliggende indkomst i selskabet er beskattet med 34 pct. Denne forudsætning holder ikke ved aktier i moderselskaber, som i væsentligt omfang kan modtage skattefri indtægt fra udenlandske finansieringsselskaber, hvor indtægten slet ikke eller kun meget lempeligt er blevet beskattet. Hvis sådanne moderselskaber er børsnoterede, kan aktionærer med en børsnoteret beholdning på under 100.000 kr. få indtægten fra det udenlandske finansieringsselskab ud skattefrit. Derfor er det fortsat nødvendigt at fastholde værnsreglen i § 2 a, også for børsnoterede selskaber.

Afgrænsningen af væsentlighedskriteriet i § 2 a, stk. 2, skal ske i lyset af ovennævnte behov for en værnsregel. Ved vurderingen af, om et dansk selskab i væsentligt omfang ejer eller har ejet aktier i et lavtbeskattet udenlandsk finansieringsselskab tages udgangspunkt i forholdet mellem kursværdien af moderselskabets aktier i udenlandske finansieringsselskaber og moderselskabets samlede egenkapital. Som udgangspunkt vil aktiebesiddelsen i det udenlandske selskab anses for at være væsentlig, hvis værdien af datterselskabsaktierne udgør eller har udgjort omkring 25 pct. af moderselskabets samlede nettoformue (egenkapital).

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg agter at fremsætte ændringsforslag til 2. behandling, så det fremgår direkte af lovtæksten, at udvidelsen alene har betydning for moderselskaber, når eventuelle udbytter fra de omhandlede datterfinansieringsselskaber samlet set beskattes væsentlig lavere end satsen for dansk selskabskat. Herved understreges formålet med bestemmelsen, og der undgås tvivl om bestemmelsens rækkevidde.

Hvis børsnoterede selskaber efter ovennævnte afgrænsning er omfattet af den foreslåede § 2 a, stk. 2, er dette efter min opfattelse velbegrundet, idet der i så fald kan overføres indkomster til aktionærerne til en meget lav eller slet ingen beskatning.

Spørgsmål 80:

Ministeren anmodes om at redegøre for, hvilken begrundelse der er for at opretholde de særlige beskatningsregler i aktieavancebeskatningslovens § 2 a (lavt beskattede udenlandske finansieringsselskaber), § 2 b (andelsselskaber) og § 2 c (aktier erhvervet for lånte midler).

Begrundelsen for indførelsen af de særlige beskatningsregler i §§ 2 a, 2 b og 2 c var, at sådanne aktiegevinster uden de særlige undtagelsesregler ville være skattefrie efter mere end 3 års ejertid.

Efter at ministeren foreslår indført beskatning af alle aktiegevinster uanset ejertid, vil indkomst indtjent i selskaber omfattet af ovennævnte bestemmelser blive beskattet senest ved afhændelse af aktierne i disse.

Med den foreslåede reducerede skattebesparelse af renteudgifter vil det ikke længere være muligt at gennemføre skattearbitragearrangementer, selv om §§ 2 a-2 c ophæves. Det virker derfor unødigt kompliceret at opretholde disse undtagelsesregler.

Svar:

For så vidt angår begrundelsen for at opretholde § 2 a henvises til svaret ovenfor.

§ 2 b vedrører typisk andelshavere m.v., der er medlem af en andelsforening som et led i andelshaverens erhverv. I sådanne selskaber har udlodninger karakter af efterafregning af afregningspriserne mellem selskabet og dets deltagere. Udlodningerne behandles derfor som personlig indkomst svarende til de betalinger, efterafregningen knytter sig til.

Når bestemmelsen opretholdes i aktieavancebeskatningsloven frem for at blive overført til f.eks. personskatteloven, er det blandt andet for ikke at skabe lovteknisk forvirring med forslaget.

§ 2 c om lånefinansierede aktier foreslås ikke forlænget og vil derfor kun have betydning for lånefinansierede aktier erhvervet inden 1994.

Skatteministeriet

Den 16. juni 1993

Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation har i en henvendelse til Skatteudvalget af 15. juni 1993 (L 289 – bilag 125) under henvisning til mit svar af 10. juni 1993 på Fællesrepræsentationens henvendelse af 27. maj 1993 (L 289 – bilag 85) meddelt, at man er glade for at konstatere, at regeringen er opmærksom på de problemer, som Fællesrepræsentationen har påpeget.

Fællesrepræsentationen finder det dog meget betænkeligt, hvis en omlægning af beskatningen af investeringsforeningerne og disses medlemmer først bliver taget op i den kommende folketingssamling. Konsekvensen af en udsættelse kan meget vel blive, at flere medlemmer af investeringsforeninger vil overveje en omlægning af deres investeringer fra investeringsforeninger til direkte investering i aktier og obligationer. Fællesrepræsentationen henstiller derfor indtrængende, at der allerede nu gennemføres en ensartet beskatning af inve-

storer, som investerer direkte, og medlemmer af investeringsforeninger.

Hertil bemærkes:

En omlægning af beskatningen af investeringsforeninger og disses medlemmer kan af tidsmæssige grunde ikke gennemføres allerede nu.

Regeringen vil foretage en samlet vurdering af beskatningen af akkumulerende investeringsforeninger i sammenhæng med beskatningen af de udloddende og de kontoførende investeringsforeninger og disses medlemmer med henblik på at skabe en sammenhængende og ensartet beskatning af kapitalafkast, hvad enten det optjenes via en investeringsforening eller ved direkte investering. Regeringen vil fremsætte forslag herom i den kommende folketingssamling, så det kan få virkning fra og med 1994.